

10 dni 2021
MODLITWY

PROŚMY
O DUCHOWE
OŻYWIENIE

Kościół Adventystów
Dnia Siódmego

Publikacja przygotowana staraniem Zarządu Kościoła Adventystów Dnia Siódmego w Polsce

Wydawnictwo
„Znaki Czasu”

WARSZAWA 2020

Spis treści

Instrukcje dla lidera grupy modlitewnej	3
Wprowadzenie	6
Dzień 1. • Jezus — nasz najcenniejszy dar	9
Dzień 2. • Przyjęcie daru	11
Dzień 3. • Poddanie się jest kluczem.....	13
Dzień 4. • Praktyczne ożywienie duchowe	15
Dzień 5. • Duchowy czy cielesny — na czym polega różnica?	17
Dzień 6. • Boże rozwiązanie naszych problemów.....	19
Dzień 7. • Modlitwa oparta na Bożych obietnicach	21
Dzień 8. • Posłuszeństwo przez Jezusa	23
Dzień 9. • Czy to ja działam dla Boga, czy Bóg działa przeze mnie?.....	25
Dzień 10. • Wspólne poszukiwanie duchowego ożywienia	27
Sobotnia uroczystość.....	29
Noc modlitwy	30
Obietnice, na które można powołać się w modlitwie	33
Wyzwanie ewangelizacyjne 10 Dni Modlitwy	36

TYTUŁ ORYGINAŁU: 10 Days of Prayer 2021. *Seeking Revival*.

TŁUMACZ I TYPOGRAF: Jarosław Kauc. REDAKTOR I KOREKTOR: Bernard Koziróg.

Głównym autorem przewodników na kolejne dni modlitwy jest Helmut Haubell.

Materiały przygotowane przez Stowarzyszenie Kaznodziejskie Generalnej Konferencji Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego.

Jeśli nie zaznaczono inaczej, wszystkie cytaty biblijne zaczerpnięto z *Biblii Warszawskiej*.

© Copyright by Zarząd Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego w Polsce (2020). All rights reserved.

www.tendaysofprayer.org; www.adwent.pl

Instrukcje dla lidera grupy modlitewnej

Witaj w programie 10 Dni Modlitwy 2021! Modlitwa prawdziwie prowadzi do duchowego ożywienia. Bóg dokonał wielu cudów w minionych latach, kiedy zwracaliśmy się do niego w modlitwie i poście. Duch Święty dokonywał ożywień, nawróceń, odnowienia ewangelizacyjnego zapału, a także uzdrawiał więzi.

Bóg wzywa nas do ożywienia. *Biblia* jest pełna obietnic dla nas:

- „Ukorzy się mój lud, który jest nazwany moim imieniem, i będą się modlić, i szukać mojego oblicza, i odwrócą się od swoich złych dróg, to Ja wysłucham z niebios, i odpuszczę ich grzechy i ich ziemię uzdrowię” (2 Krn 7,14).

- „A gdy mnie będziecie szukać, znajdziecie mnie. Gdy mnie będziecie szukać całym swoim sercem, objawię się wam — mówi Pan” (Jr 29,13-14).

- „Każdy, kto będzie wzywał imienia Pana, będzie wybawiony” (Jl 3,5).

- „Zbliźcie się do Boga, a zbliży się do was” (Jk 4,8).

- „Oto stoję u drzwi i kołaczę; jeśli ktoś usłyszy głos mój i otworzy drzwi, wstąpię do niego i będę z nim wieczerzał, a on ze mną” (Ap 3,20).

Bez względu na twoją życiową sytuację, Bóg jest bliżej, niż myślisz. Pragnie obdarzyć swoimi błogosławieństwami twoją rodzinę, zbór, społeczność i świat. Przyłącz się do nas w modlitwie o duchowe ożywienie przez wylanie Ducha Świętego!

ZASADNICZE ELEMENTY PROGRAMU 10 DNI MODLITWY

Codzienna karta tematyczna

Na każdy z 10 dni przygotowana została karta tematyczna. Zawiera ona sugerowany plan spotkania oraz propozycje tematu modlitw i wspólnych pieśni. Zaleca się, by każdy z uczestników przestudiował kartę tematyczną przed spotkaniem modlitewnym i miał ją ze sobą, aby mógł śledzić plan spotkania. Karty te można wydrukować i skopiować albo udostępnić uczestnikom w formie elektronicznej.

Zbory na całym świecie będą się jednoczyć w modlitwie wokół tematu dnia. Przyłącz się do modlitwy opartej na fragmentach *Pisma Świętego*, cytatach i intencjach modlitewnych zawartych w karcie tematycznej. Jednak pamiętaj, że nie chodzi o wykonanie planu. Możecie podzielić się na mniejsze grupy i każda z grup może modlić się w innych intencjach z podanej listy.

Niektóre z intencji odnoszą się w szczególności do ogólnościatowego Kościoła adwentystycznego. Ważne, byśmy modlili się razem za nasz Kościół, ale możecie też modlić się w bardziej ogólny sposób,

zwłaszcza jeśli w grupie są goście spoza Kościoła. Módlcie się, byście jak najlepiej przyjęli gości i aby poczuli się oni częścią grupy.

Sugerowany czas na poszczególne elementy spotkania w części poświęconej na modlitwę

Pamiętajcie o zachowaniu prostego formatu spotkania, aby uczestnicy mogli się skupić na modlitwie. To, ile czasu poświęcicie na każdą z części modlitwy, będzie się różnić za każdym razem. Poniższe ramy czasowe to jedynie sugestie na podstawie tego, co zazwyczaj najlepiej się sprawdza:

- Powitanie/wprowadzenie: 2-5 minut.
- Czytanie (zob. karty tematyczne): 5 minut.
- Modlitwa na podstawie „Tekstów biblijnych do modlitwy” (zob. karty tematyczne): 10-15 minut.
- Modlitwa na podstawie „Dodatkowych intencji modlitewnych” (zob. karty tematyczne): 20-30 minut.
- Pieśń i dziękczynienie: 5-10 minut.

Módl się za siedmioma osobami

Zachęć uczestników spotkań, by prosili Boga, aby wskazał im od pięciu do siedmiu osób, które postawił na ich drodze. Mogą to być domownicy, przyjaciele, współpracownicy, członkowie zboru itd. Zachęć uczestników, aby modlili się, by Duch Święty wskazał im te osoby i pomógł im nawiązać łączność z nimi podczas tych 10 dni. Możesz dostarczyć kartki, na których uczestnicy spotkania będą mogli zapisać imiona siedmiu osób, za które będą się modlić.

Sobotnie nabożeństwo podczas 10 Dni Modlitwy 2019

Zaplanujcie specjalny modlitewny akcent i dzielenie się świadectwami wysłuchanych modlitw podczas nabożeństw w obie soboty podczas programu 10 Dni Modlitwy. Bądźcie kreatywni — jest wiele sposobów podzielenia się ze zbozem tym, co dzieje się podczas codziennych spotkań modlitewnych.

Szczególne podsumowanie w ostatnią sobotę

Zwłaszcza ostatnia sobota powinna być zaplanowana jako czas radości ze wszystkiego, czego Bóg dokonał podczas 10 Dni Modlitwy. Przeznaczcie odpowiednio dużo czasu na świadectwa wysłuchanych modlitw, biblijne nauczanie/kazanie o modlitwie oraz wspólny śpiew. Poprowadź zgromadzenie w modlitwie, aby ci, którzy nie uczestniczyli w codziennych spotkaniach, mogli doświadczyć radości wspólnej modlitwy. Zob. wskazówki w materiale na ostatnią sobotę.

Pokłosie 10 Dni Modlitwy

Módlcie się, by Bóg wskazał wam, jak wasz zbor/grupa ma kontynuować to, co On rozpoczął podczas 10 Dni Modlitwy. Być może kontynuacją będą cotygodniowe spotkania modlitewne, a może Bóg pragnie, byście rozpoczęli nową służbę w waszym zborze albo działalność ewangelizacyjną w okolicy. Bądźcie otwarci na Boże prowadzenie. Będziecie zdumieni tym, dokąd Bóg może was zaprowadzić. Część zatytułowana Wyzwania ewangelizacyjne zawiera szereg pomysłów służby.

Świadectwa

Podzielcie się tym, jak Bóg działał podczas 10 Dni Modlitwy! Wasze świadectwa będą zachętą dla innych. Świadectwa możecie nadsyłać pod adresem: stories@ministerialassociation.org lub za pośrednictwem strony internetowej www.tendaysofprayer.org.

Wskazówki dotyczące wspólnej modlitwy

Uzgodnijcie intencje. Kiedy ktoś modli się w jakiejś intencji, niech inni modlą się o to samo uzgodniwszy to wcześniej. Taka modlitwa ma moc. Nie sądźcie, że skoro jedna osoba modliła się w jakiejś intencji, inni nie powinni wspomnieć jej w modlitwie. „Nadto powiadam wam, że jeśli by dwaj z was na ziemi uzgodnili swe prośby o jakąkolwiek rzecz, otrzymają ją od Ojca mojego, który jest w niebie” (Mt 18,19). Jakże budujące jest to, kiedy wspieramy się nawzajem w modlitwie!

Powoływanie się na Boże obietnice. Zachęć uczestników spotkań, by modląc się powoływali się na Boże obietnice. Łatwo jest skupiać uwagę na naszych problemach. Ale kiedy powołujemy się na Boże obietnice, nasza wiara wzrasta i przypominamy sobie, że nie ma nic niemożliwego dla Boga. Obietnice pomagają nam odwrócić wzrok od naszych słabości i trudności, a skierować go na Jezusa. W każdej słabości i zmaganiach możemy znaleźć w *Biblii* obietnice, na które możemy się powołać. Zachęć uczestników, by szukali więcej obietnic i spisywali je, aby mogli powołać się na nie w przyszłości.

Post. Zachęć uczestników programu 10 Dni Modlitwy, by rozważyli jakiegoś rodzaju post, np. od oglądania telewizji, słuchania świeckiej muzyki, oglądania filmów, surfowania po internecie czy jakiegoś rodzaju pokarmów, zwłaszcza tych ciężkostrawnych. Zaoszczędzony czas niech poświęcą na modlitwę i studiowanie *Biblii*, prosząc Boga o pomoc dla siebie i zboru, byście trwali pełniej w Chrystusie. Przyjmując prosty sposób odżywiania członkowie grupy mogą sprawić, że ich umysły będą bardziej otwarte na głos Ducha Świętego.

Duch Święty. Nie zapomnijcie prosić, by Duch Święty wskazał wam, jak i o co powinniście się modlić w kontekście sytuacji życiowej poszczególnych osób. *Biblia* uczy nas, że nie wiemy, jak się modlić i o co się modlić, ale Duch Święty wstawia się za nami.

„Nie tylko mamy prosić w imieniu Chrystusa, ale również z natchnienia Ducha Świętego. Jest przecież powiedziane: «Podobnie i Duch wspiera nas w niemocy naszej; nie wiemy bowiem, o co się modlić, jak należy, ale sam Duch wstawia się za nami w niewysłownych westchnieniach» (Rz 8,26). Takie modlitwy Bóg chętnie wysłuchuje. Gdy modlimy się w imieniu Jezusa, poważnie i gorąco, gorliwość nasza stanowi gwarancję, że Bóg «potrafi daleko więcej uczynić ponad to wszystko, o co prosimy albo o czym myślimy» (Ef 3,20)” (Ellen G. White, *Przypowieści Chrystusa*, Warszawa 2010, wyd. 4, s. 91).

Prowadzenie dziennika modlitewnego. Prowadzenie dziennika podczas 10 Dni Modlitwy może być dobrym

sposobem na zapamiętywanie codziennych tematów modlitwy, podejmowanie konkretnych zobowiązań wobec Boga oraz rozpoznawanie Jego błogosławieństw. Zapisywanie naszych modlitw i rejestrowanie odpowiedzi Boga na nie jest pewnym sposobem budowania wiary.

Dziennik modlitewny podczas 10 Dni Modlitwy można prowadzić na kilka sposobów. Możecie poświęcić czas podczas spotkań modlitewnych, aby uczestnicy mogli zanotować swoje prośby kierowane do Boga. Możecie prowadzić grupowy dziennik modlitw i odpowiedzi — czy to w notatniku, czy na dużym arkuszu, czy w internecie. Dobrze jest wracać do tych wpisów i przypominać sobie, jak Bóg odpowiadał na wasze modlitwy!

Szacunek dla Boga. Zachęcaj uczestników słowem i przykładem do okazywania szacunku dla Boga. Przychodzimy to sali tronowej Króla wszechświata. Nie traktujmy tego czasu modlitwy z lekceważeniem w naszej postawie czy manierach. Jednak nie jest konieczne, byśmy przez cały czas klęczeli. Godzina modlitwy powinna zostać spędzona wygodnie, więc zachęć uczestników, by klęczeli, siedzieli lub stali, stosownie do tego, jak Bóg ich prowadzi i jak jest im wygodniej.

Modlitwa pojedynczymi zdaniem. Modlitwy powinny być krótkie i rzeczowe. To daje innym okazję, by się modlić. Starajcie się ograniczyć swoje modlitwy do kilku zdań. Każdy może się modlić wielokrotnie. Krótkie modlitwy, najlepiej jednozdaniowe, czynią czas modlitwy interesującym i pozwalają Duchowi Świętemu wywierać wpływ na uczestników spotkania w czasie modlitwy. Nie musicie zaczynać i kończyć każdego zdania modlitwy wyrażeniami takimi jak: „Drogi Boże” i „Amen”. Niech wasze modlitwy będą jedną długą rozmową z Bogiem.

Milczenie. Jako lider grupy nie staraj się zdominować czasu poświęconego na modlitwę. Cel jest taki, by inni się modlili. Chwile milczenia są dobre, bo dają Bogu czas, by przemawiał do serc uczestników. Pozwólcie Duchowi Świętemu działać i niech każdy ma okazję się modlić.

Śpiew. Spontaniczny grupowy śpiew połączony z modlitwą dodaje piękna spotkaniu modlitewnemu. Proponowane pieśni są podane pod koniec planu spotkania. Nie musicie odśpiewać wszystkich proponowanych pieśni — są to tylko propozycje do wykorzystania. Śpiew jest dobrym sposobem przejścia z jednej części modlitwy do kolejnej.

Podawanie intencji modlitewnych w czasie modlitwy. Nie pytaj o intencje modlitewne przed rozpoczęciem modlitwy. Zamiast tego poproś uczestników, by modląc się wymieniali intencje i zachęcali innych do przyłączenia się do modlitwy w danej intencji. Dlaczego? Bo to oszczędza mnóstwo czasu! Rozmawianie o intencjach często pochłania większość czasu przeznaczonego na modlitwę. Szatan cieszy się, kiedy zamiast się modlić w jakiejś sprawie, zaczynamy o niej dyskutować. Słyszając o problemie, ludzie mają skłonność do wyrażania współczucia i sugerowania rozwiązań. A przecież moc pochodzi od Boga! Im więcej się modlimy, tym więcej Jego moc zdoła.

Osobiste nabożeństwo. To bardzo ważna kwestia! Nie zapomnij, że jako lider musisz spędzać codziennie czas u stóp Jezusa, rozmawiając z Nim i studiując Jego Słowo. Jeśli poznawanie Boga będzie najważniejsze dla ciebie, twoje duchowe doświadczenie będzie harmonijne i błogosławione. „Moc, która wstrząsnęła światem w dniach wielkiej reformacji, wypływała z ukrytych miejsc modlitwy. Tam, w świętej ciszy, słudzy Boży opiekarali się na skale Jego obietnic” (Ellen G. White, *Wielki bój*, Warszawa 2017, wyd. XVIII, s. 129).

Wprowadzenie

Witaj w programie 10 Dni Modlitwy 2021! Modlitwa prawdziwie prowadzi do duchowego ożywienia. Bóg dokonał wielu cudów w minionych latach, kiedy zwracaliśmy się do niego w modlitwie i poście. Duch Święty dokonywał ożywień, nawróceń, odnowienia ewangelizacyjnego zapału, a także uzdrawiał więzi. Przeczytaj kilka świadectw osób, które uczestniczyły w programie 10 Dni Modlitwy 2020.

- „Podczas 10 Dni Modlitwy miałam dwie intencje: 1) aby moja córka została wyzwolona z niewoli nałogu i 2) aby mój mąż przyszedł do Pana. W kolejnym roku chwaliłam Boga za to, że moja córka od ośmiu miesięcy nie zażywa metamfetaminy, nie jest bezdomna i ma pracę. Mój mąż przyjął chrzest i uczęszcza ze mną na spotkania 10 Dni Modlitwy w tym roku. Chwałę za to Boga, naszego Ojca, przez Jezusa Chrystusa!” (N.H.).
- „Jako zbór zaczęliśmy się modlić o deszcz, bo nasz kraj został nawiedzony przez suszę. Było bardzo źle i wszyscy panikowali, ale ja dziękuję Bogu, bo po trzech dniach nasze modlitwy zostały wysłuchane. Teraz deszcz pada codziennie” (L.M.).
- „Dzięki modlitwom chorzy byli uzdrawiani, krewni się pogodzili, pogrążonym w żałobie niesiona była pociecha, a odstępcy wracali do Boga. Służymy żywemu Bogu! Nie możemy się doczekać, by zobaczyć, co ma dla nas w tym roku” (Dereck).

Bóg wzywa nas do ożywienia. *Biblia* jest pełna obietnic dla nas:

- „Ukorzy się mój lud, który jest nazwany moim imieniem, i będą się modlić, i szukać mojego oblicza, i odwrócą się od swoich złych dróg, to Ja wysłucham z niebios, i odpuszczę ich grzechy i ich ziemię uzdrowię” (2 Krn 7,14).
- „A gdy mnie będziecie szukać, znajdziecie mnie. Gdy mnie będziecie szukać całym swoim sercem, objawię się wam — mówi Pan” (Jr 29,13-14).

- „Każdy, kto będzie wzywał imienia Pana, będzie wybawiony” (Jl 3,5).
- „Zbliźcie się do Boga, a zbliży się do was” (Jk 4,8).
- „Oto stoję u drzwi i kołaczę; jeśli ktoś usłyszy głos mój i otworzy drzwi, wstąpię do niego i będę z nim wieczerzał, a on ze mną” (Ap 3,20).

Temat 10 Dni Modlitwy 2021: Prośmy o duchowe ożywienie

W tym roku zapraszamy cię do proszenia podczas 10 Dni Modlitwy o ożywienie duchowe przez moc Ducha Świętego. Modląc się, polegaj na obietnicy danej Zerubabelowi: „Nie dzięki mocy ani dzięki sile, lecz dzięki mojemu Duchowi to się stanie — mówi Pan Zastępów” (Za 4,6). Innymi słowy, „to, co planujecie, nigdy nie powiedzie się ani dzięki sile armii, ani żadnej innej ludzkiej sile — to Mój Duch tego dokona. Ja, Wszechmogący Bóg, obiecuję wam to!” (przekł. Helmut Haubeil, *Hoffnung fuer Alle*).

Bóg pragnie dokonać niezwykłych rzeczy w naszym życiu i życiu naszych zborów. Jego plany wykraczają daleko poza nasze zdolności i jedynie stale trwając w łączności z Nim przez modlitwę możemy wykonywać zadania, które On dla nas przygotował. Dlatego wzywa On nas: „Wołaj do mnie, a odpowiem ci i oznajmię ci rzeczy wielkie i niedostępne, o których nie wiesz!” (Jr 33,3).

Przyłącz się do nas w modlitwie o ożywienie i obietnicę wylanie Ducha Świętego. Szukaj najpierw królestwa Boga i patrz, jak On otwiera niebiańskie okna!

Sugerowane wskazówki dotyczące modlitwy

- Niech twoje modlitwy będą krótkie — jedno dwa zdania w danej intencji. Daj innym możliwość modlić się, tak by wszyscy mogli czynnie uczestniczyć w modlitwie. Możesz się modlić po wielokroć, podobnie jak zabierasz wielokrotnie głos w rozmowie.

- Milczenie jest dobre, gdyż daje wszystkim czas na słuchanie Ducha Świętego.
- Wspólne śpiewanie pieśni pod kierunkiem Ducha Świętego jest także wielkim błogosławieństwem. Nie potrzebujecie do tego akompaniamentu — możecie śpiewać pieśni, których melodię dobrze znacie.
- Zamiast poświęcać cenny czas przeznaczony na modlitwę na przedstawianie intencji modlitewnych, po prostu przedstaw te intencje w modlitwie. Inni będą mogli modlić się w tych intencjach i powoływać się na Boże obietnice w potrzebach przedstawionych w modlitwie przez ciebie.

Powoływanie się na obietnice Boże

Bóg dał nam wiele obietnic w Jego Słowie. Naszym przywilejem jest powoływanie się na nie w naszych modlitwach. Wszystkie Jego przykazania i rady są jednocześnie obietnicami. On nigdy nie żąda od nas niczego, czego nie moglibyśmy zrobić w Jego mocy.

Gdy się modlimy, łatwo przychodzi nam skupiać uwagę na naszych potrzebach, trudnościach i wyzwaniach, a następnie biadać i żalać się nad naszą sytuacją. Nie taki jest cel modlitwy. Modlitwa ma wzmacniać naszą wiarę. Dlatego zachęcam cię, byś w modlitwie powoływał się na Boże obietnice. Pomogą ci one przenieść wzrok z siebie i swoich słabości na Jezusa i Jego potęgę. Patrząc na Niego zmieniamy się na Jego obraz.

Ellen G. White radzi: „Każdą obietnicą w Słowie Bożym jest przeznaczona dla nas. W naszych modlitwach przedstawiamy słowa Jahwe obłożone Jego przysięgą i przez wiarę przyjmujemy na własność Jego obietnice. Jego słowo zapewnia, że jeśli prosimy z wiarą, otrzymamy wszelkie duchowe błogosławieństwa. Nie przestawaj prosić, a otrzymasz o wiele więcej niż prosisz czy nawet myślisz” (Ellen G. White, *W atmosferze niebios*, Warszawa 2001, wyd. I, s. 71).

Jak możesz się powoływać na Jego obietnice? Na przykład, kiedy modlisz się o pokój, możesz się powołać na J 14,27 i powiedzieć: „Panie, Ty powiedziałeś nam w swoim Słowie: »Pokój zostawiam wam, mój pokój daję wam; nie jak świat daje, Ja wam daję. Niech się nie trwoży serce wasze i niech się nie lęka«. Daj nam pokój, którym obiecałeś nas obdarzyć”. Dziękuj Panu, że obdarza cię pokojem, nawet jeśli nie czujesz jeszcze, że to się stało.

Post

Zachęcam cię, byś podczas tych dziesięciu dni podjął post Danielowy. Rozpoczęcie roku modlitwą i postem

jest znakomitą sposobem poświęcenia naszego życia Bogu na nadchodzący rok. Ellen G. White mówi nam: „Odtąd i aż do końca czasu lud Boży powinien być bardziej gorliwy, przebudzony, nie ufający własnej mądrości, ale mądrości swego Przywódcy. Powinni wyznaczyć dni na post i modlitwę. Nie należy wymagać zupełnego wstrzymywania się od spożywania posiłków, ale należy jeść oszczędnie i najprostszymi pokarmami” (Ellen G. White, *Counsels on Diet and Foods*, s. 188-189; zob. *Chrześcijaнин a dieta*, s. 130).

Wiemy, że Daniel spożywał tylko owoce i warzywa przez dziesięć dni. Podobnie zachęcamy cię do przyjęcia bardzo prostej diety podczas tych dziesięciu dni. Jeśli pragniemy mieć czystszy umysł, by słyszeć głos Boga, i jeśli pragniemy przybliżyć się do Niego, musimy zadbać o to, by sposób odżywiania nie przeszkadzał nam w tym.

Post polega nie tylko na powstrzymaniu się od spożywania pokarmu. Zachęcam cię także do postu od telewizji, filmów, gier komputerowych, a nawet korzystania z portali społecznościowych czy materiałów audio-wizualnych w serwisach internetowych. Odłóż wszystko, co możesz odłożyć na bok, aby spędzać więcej czasu z Panem.

Celem postu nie jest uzyskanie cudu od Boga. Post służy ukorzeniu się przed Bogiem tak, by mógł On działać w nas i przez nas. Ukorzymy się przed Bogiem i szukajmy Go całym sercem, umysłem i ze wszystkich sił. Przybliżmy się do Niego w modlitwie i poście, a On przybliży się do nas.

Duch Święty

Nie zapomnij prosić Boga, by Duch Święty wskazał ci, jak i o co powinieneś się modlić w intencji innych osób w określonej sytuacji. *Biblia* mówi nam, że kiedy nie wiemy, o co i jak się modlić, Duch Święty wstawia się za nami.

„Nie tylko mamy prosić w imieniu Chrystusa, ale również z natchnienia Ducha Świętego. Jest przecież powiedziane: »Podobnie i Duch wspiera nas w niemocy naszej; nie wiemy bowiem, o co się modlić, jak należy, ale sam Duch wstawia się za nami w niewysłownych westchnieniach« (Rz 8,26). Takie modlitwy Bóg chętnie wysłuchuje. Gdy modlimy się w imieniu Jezusa, poważnie i gorąco, gorliwość nasza stanowi gwarancję, że Bóg »potrafi daleko więcej uczynić ponad to wszystko, o co prosimy albo o czym myślimy« (Ef 3,20)” (Ellen G. White, *Przypowieści Chrystusa*, Warszawa 2010, wyd. IV, s. 91).

Wiara

Duch Proroctwa mówi nam, że „modlitwa i wiara uczynią to, czego żadna siła na ziemi uczynić nie może” (Ellen G. White, *Śladami Wielkiego Lekarza*, wyd. 6, s. 381). Powiedziano nam także, iż „możemy prosić o przebaczenie grzechów, o Ducha Świętego, o charakter podobny do Chrystusowego, o mądrość i siłę do wykonania Jego dzieła, o każdy dar, jaki obiecał, ale musimy wierzyć, że to, o co prosimy, otrzymamy, i dziękować Bogu, żeśmy otrzymali” (Ellen G. White, *Wychowanie*, s. 181). Tak więc przyswój sobie zwyczaj dziękowania Bogu z góry przez wiarę za to, co On uczyni i jak odpowie na twoje modlitwy.

Módl się za siedmioma osobami

Zachęcam cię do szczególnej modlitwy podczas tych dziesięciu dni za siedmioma osobami, które Bóg postawił na twojej drodze. Mogą to być krewni, przyjaciele, współpracownicy, sąsiedzi czy po prostu znajomi. Zastanów się i proś Boga, by wskazał ci, za kogo masz się modlić. Proś Boga, by dał ci prawdziwe pragnienie zbawienia dla tych ludzi. Zanotuj imiona na kartce i umieść ją w widocznym miejscu, np. w twojej *Biblii*. Będziesz zdumiony, jak Bóg będzie działał w odpowiedzi na twoje modlitwy!

Wyzwanie ewangelizacyjne 10 Dni Modlitwy

Jezus powołuje nas nie tylko do modlitwy, ale także do służby w praktycznych potrzebach ludzi żyjących wokół nas. „Albowiem łaknąłem, a daliście mi jeść, pragnąłem, a daliście mi pić, byłem przychodniem, a przyjęliście mnie, byłem nagi, a przyodzialiście mnie, byłem chory, a odwiedzaliście mnie, byłem w więzieniu, a przychodziliście do mnie” (Mt 25,35-36).

W książce *Śladami Wielkiego Lekarza* czytamy: „Musimy prowadzić podwójne życie — życie rozwagi i działania oraz życie cichej modlitwy i poważnej pracy” (Ellen G. White, *Śladami Wielkiego Lekarza*, Warszawa 2009, wyd. VI, s. 383). Przyjęliśmy tak wielką miłość naszego Zbawiciela, więc mamy przywilej głoszenia jej naszym przyjaciołom, sąsiadom, a nawet nieznanym przez okazywanie im pomocy w potrzebie.

Pytajcie Boga w modlitwie, jak możecie docierać do innych po 10 Dniach Modlitwy. Przygotowując się do działania nie zapominajcie o modlitwie. „Osobista praca dla bliźnich powinna być poprzedzona solidną osobistą modlitwą, bowiem potrzeba wielkiej mądrości, by zrozumieć sztukę ratowania dusz. Zanim nawiążecie

łączność z ludźmi, nawiążcie łączność z Chrystusem. U tronu niebiańskiej łaski uzyskacie przygotowanie do usługiwania ludziom” (Ellen G. White, *Prayer*, s. 313).

W materiale zatytułowanym Wyzwanie ewangelizacyjne 10 Dni Modlitwy znajdziesz sugestie dotyczące sposobów docierania do społeczeństwa z przesłaniem Jezusa. Jezus wzywa was, byście stali się Jego dłońmi i stopami w potrzebującym świecie!

Dodatkowe materiały na temat duchowego ożywienia

Głównym autorem przewodnika 10 Dni Modlitwy 2021 jest Helmut Haubeil. Po latach pracy w biznesie, w wieku 37 lat przyjął Boże powołanie do służby kaznodziejskiej. Służył jako dyrektor adwentystycznego domu opieki w Niemczech, wydawał biuletyn misyjny oraz służył jako misjonarz w centralnej Azji i Indiach. Od lat inspiruje wierzących na całym świecie swoimi seminariami i książkami, w tym przetłumaczoną na wiele języków *Droga do duchowej odnowy*.

Helmut Haubeil zaprasza czytelników do pobrania za darmo książki *Droga do duchowej odnowy* z jego strony internetowej: <https://steps-to-personal-revival.info> (dostępna w ponad 40 językach oraz jako audiobook). Dodatkowo poleca książki *Abide in Jesus* oraz *Spirit-filled Coworkers of Jesus*.

Uczestnicy programu 10 Dni Modlitwy mogą przeczytać następujące rozdziały jako dodatkową lekturę do poszczególnych przewodników do modlitwy:

- Dzień 1: *Droga do duchowej odnowy*, rozdział 1, „Jezus — nasz najdroższy dar”
- Dzień 2: *Spirit-filled Coworkers of Jesus*, rozdział 1, „God Loves You”
- Dzień 3: *Abide in Jesus*, rozdział 2, „Surrender to Jesus”
- Dzień 4: *Droga do duchowej odnowy*, rozdział 2, „Co jest główną przyczyną naszych problemów?”
- Dzień 5: *Droga do duchowej odnowy*, rozdział 3, „Jak rozwiązać nasze problemy?”
- Dzień 6: *Droga do duchowej odnowy*, rozdział 4, „Jakich zmian możemy oczekiwać?”
- Dzień 7: *Droga do duchowej odnowy*, rozdział 5, „Klucz do praktycznego doświadczenia”
- Dzień 8: *Abide in Jesus*, rozdział 4, „Obedience Through Jesus”
- Dzień 9: *Spirit-filled Coworkers of Jesus*, rozdział 3, „Who Is Working: God Through Me or Me for God?”
- Dzień 10: *Spirit-filled Coworkers of Jesus*, rozdział 10, „Spiritual-Missionary Restart in Three Steps”

Dzień 1.

Jezus — nasz najcenniejszy dar

„O ileż bardziej Ojciec niebieski da Ducha Świętego tym, którzy go proszą” (Łk 11,13).

Nie mam nic

Uczniowie poprosili Jezusa: „Naucz nas modlić się”. Widzieli, jak Jezus codziennie trwał w łączności z niebiańskim Ojcem i zapragnęli tego doświadczyć.

Jezus odpowiedział na to pamiętną lekcją o modlitwie składającą się z trzech części: Modlitwy Pańskiej, przypowieści o sąsiadzie o północy i — w kulminacji — potrzebą ciągłego proszenia o Ducha Świętego (Łk 11,1-13).

W przypowieści (w. 5-8) człowiek nie miał czym nakarmić gościa, który przybył późnym wieczorem. Poszedł więc do sąsiada i prosił o chleb, by nakarmić przybysza. Wyjaśnił: „Nie mam nic”. Prosił, aż w końcu tamten dał mu chleb. W tej historii widzimy, że musimy przyjść do Jezusa, by mieć coś, czym możemy się podzielić z innymi. Jeśli chcemy przekazywać Chleb Żywota, musimy sobie uświadomić, że sami nic nie mamy!

Następnie Jezus łączy problem z przypowieści (*Nie mam nic*) z naszą potrzebą proszenia o Ducha Świętego: „A ja wam powiadam: Proście, a będzie wam dane” (Łk 11,9).

Jezus zaprasza nas:

Nie przestawajcie prosić

W Łk 11 Jezus dziesięciokrotnie podkreśla, że powinniśmy prosić o Ducha Świętego. W żadnym innym fragmencie nie nalega tak usilnie i z miłością, byśmy wzięli sobie coś do serca.

„A ja wam powiadam: **Proście**, a będzie wam dane; **szukajcie**, a znajdziecie; **kołaczcie**, a otworzą wam. Każdy bowiem, kto **prosi**, otrzymuje, a kto **szuka**, znajduje, a kto **kołacze**, temu otworzą. Gdzież jest taki ojciec

pośród was, który, gdy syn będzie go **prosił** o chleb, da mu kamień? Albo gdy będzie go **prosił** o rybę, da mu zamiast ryby węża? Albo gdy będzie **prosił** o jajo, da mu skorpiona? Jeśli więc wy, którzy jesteście źli, umiecie dobre dary dawać dzieciom swoim, o ileż bardziej Ojciec niebieski da Ducha Świętego tym, którzy go **proszą**” (Łk 11,9-13).

W tych kilku wersetach Jezus sześciokrotnie użył słowa „prosić”, a do tego po dwa razy słów „szukać” i „kołać”. Są to czasowniki oznaczające działanie. Jezus wskazuje, że musimy podjąć działania, aby zostać napełnionymi Duchem Świętym. Po raz ostatni słowo „prosić” jest użyte w czasie niedokonanym, co znaczy, że mamy prosić nie jeden raz, ale bez przerwy, stale. Najwyraźniej Jezus pragnie obudzić nasze pragnienie Ducha Świętego tym serdecznym zaproszeniem. Wie, że jeśli nie będziemy stale prosić o obfite błogosławieństwa Ducha Świętego, będzie nam brakować czegoś bardzo ważnego.

„Bóg nie mówi: «Poproście raz, a otrzymacie». Wzywa nas, abyśmy prosili wytrwale. Trwajcie niestrudzeni w modlitwie. Wytrwałe proszenie sprawia, że proszący nabiera gorliwości i coraz bardziej pragnie otrzymać to, o co prosi” (Ellen G. White, *Przypowieści Chrystusa*, wyd. 6, Warszawa 2020, s. 97-98).

Zastanów się, dlaczego Jezus tak dużo czasu poświęcał na codzienną modlitwę? Ellen G. White wyjaśnia: „Co rano trwał w łączności ze swoim niebiańskim Ojcem, otrzymując od Niego każdego dnia nowy chrzest Ducha Świętego” (*Signs of the Times*, 21.11.1895).

Jezus jest dla nas wzorem. Zadaj sobie pytanie: Skoro Jezus potrzebował codziennie nowego chrztu Ducha Świętego, o ileż ważniejsze jest to dla mnie?

Świadek i wyzwanie

„Od dwóch lat modliłam się codziennie o wylanie Ducha Świętego w moim życiu. (...) Moje doświadczenie z Bogiem było niesamowite. Owoc Ducha opisany w Ga 5 ukazał się w moim życiu, odkąd zaczęłam prosić Jezusa, by żył we mnie, czynił swoją wolę i codziennie napełniał mnie Duchem Świętym. Z większą radością czytam Biblię i opowiadam innym ludziom o Chrystusie. Bardziej pragnę modlić się za innych. Mój styl życia zmienił się w istotny sposób. (...) Wzywam was, byście codziennie modlili się o napełnienie Duchem Świętym przez sześć tygodni, a przekonacie się, co się stanie” (C.H.).

Teksty biblijne do modlitwy

• Dlaczego tak rzadko otrzymujemy odpowiedź na modlitwę?

„Nie macie, bo nie prosicie. Proście, a nie otrzymujecie, dlatego że źle prosicie, zamyślając to zużyć na zaspokojenie swoich namiętności” (Jk 4,2-3).

Drogi niebiański Ojczy, prosimy, przebac nam to, że zaniedbujemy ciągle proszenie o Ducha Świętego. Dziękujemy za to, że gdy wyznajemy nasze grzechy, Ty wiernie je przebaczasz.

• Nasze prośby wskazują, jak bardzo cenimy Bożą ofertę.

„Jeśli więc wy, którzy jesteście źli, umiecie dobre dary dawać dzieciom swoim, o ileż bardziej Ojciec niebieski da Ducha Świętego tym, którzy go proszą” (Łk 11,13).

Drogi Ojczy, dziękujemy Ci za obietnicę Ducha Świętego. Prosimy o Jego wylanie teraz i dziękujemy, że nas wysłuchałeś. Naucz nas polegać na tej obietnicy.

• Bóg pragnie dać nam życie w obfitości!

„Kto wierzy we mnie, jak powiada Pismo, z wnętrza jego popłyną rzeki wody żywej. A to mówił o Duchu, którego mieli otrzymać ci, którzy w niego uwierzyli” (J 7,38-39).

Drogi Panie, dziękujemy Ci za rzeki wody żywej dane tym, którzy wierzą w Ciebie. Pomóż nam żyć każdego dnia w ciągłej uległości wobec Ciebie, abyśmy mogli wypełniać tę obietnicę w naszym życiu.

Dodatkowe intencje modlitewne

Dziękczynienie i chwała: Dziękujcie Bogu za konkretne błogosławieństwa i chwalcie Go za Jego dobroć.

Wyznanie: Poświęćcie kilka minut na osobiste wyznanie grzechów i podziękujcie Bogu za Jego przebaczenie.

Prowadzenie: Proście Boga o mądrość do sprostania bieżącym wyzwaniom i decyzjom.

Kościół: Proście Boga o błogosławieństwo dla waszego zboru, Kościoła krajowego i ogólnoswiatowego.

Lokalne intencje: Módlcie się w intencji członków zboru, ich rodzin i sąsiadów.

Słuchanie i reagowanie: Poświęćcie czas na słuchanie głosu Bożego i odpowiedzcie uwielbieniem lub pieśnią.

Proponowane pieśni: 220, 474, 541

Dzień 2.

Przyjęcie daru

„[Abyście] zdołali pojąć ze wszystkimi świętymi, jaka jest szerokość i długość, i wysokość, i głębokość, i mogli poznać miłość Chrystusową” (Ef 3,18-19).

Przyjęcie, poddanie się, rozwój

Jak możemy doświadczyć pełni miłości Bożej? Przeczytaj, co apostoł Paweł napisał w Ef 3,14-21.

1. Po pierwsze, musimy przyjąć dar Ducha Świętego. „By [Bóg] sprawił według bogactwa chwały swojej, żebyście byli przez Ducha jego mocą utwierdzeni w wewnętrznym człowieku” (w. 16).

2. Następnie poddajemy się Chrystusowi i żyjemy w ścisłej, stałej więzi z Nim, „żeby Chrystus przez wiarę zamieszkał w sercach waszych” (w. 17).

3. Wtedy nasza wiara wzrasta i dojrzewa dzięki Chrystusowi i Duchowi Świętemu mieszkającemu w nas. Jesteśmy „wkorzeni i ugruntowani w miłości” (w. 17).

Jaki jest tego efekt? Doświadczamy pełni miłości Bożej. Bóg daje nam moc, abyśmy „zdołali pojąć ze wszystkimi świętymi, jaka jest szerokość i długość, i wysokość, i głębokość, i mogli poznać miłość Chrystusową” (w. 18-19).

Miłość Boża ostoi się w każdej próbie

Przypomnijmy sobie przypowieść o synu marnotrawnym z Łk 15,11-32. Pewnego dnia młodszy syn przyszedł do ojca (symbolizującego Boga) i oświadczył, że zamierza opuścić rodzinny dom i żyć po swojemu. Najwyraźniej nie podobały mu się reguły życia w domu ojca (przykazania Boże). Zażądał więc swojego dziedzictwa, do którego wówczas nawet nie miał prawa. Jednak ojciec dał mu jego część majątku. Młody człowiek otrzymał pełną wolność od ojca, który miłował go i uszanował jego wybór (podobnie jak Bóg szanuje naszą wolność wyboru).

Syn niezwłocznie wyjechał za granicę i zaczął trwonić pieniądze na przyjęcia i kobiety lekkich obyczajów.

Kiedy pieniądze się skończyły, krąg „przyjaciół” skurczył się do zera. Co gorsza, w owym kraju zapanował głód. Usiłując przetrwać, młody człowiek szukał pracy, ale jedynym zajęciem, jakie udało mu się znaleźć, było dogłądanie świń. Głód doskwierał mu tak dotkliwie, że był gotowy wyjadać karmę ze świńskiego koryta.

Jak to często bywa w trudnych sytuacjach, młodzieniec zaczął rozmyślać nad swoim życiem. Wiedział, że nawet robotnicy w domu jego ojca mają jedzenia pod dostatkiem, podczas gdy on cierpi głód, więc postanowił wrócić do ojca i poprosić: „Ojcze, zgrzeszyłem przeciwko niebu i przeciwko tobie, już nie jestem godzien nazywać się synem twoim, uczynź ze mnie jednego z najemników swoich” (w. 18-19).

Syn wędrował do domu z mieszanymi uczuciami, ale ojciec wciąż wypatrywał jego powrotu. Na jego widok, pełen współczucia ojciec wybiegł mu na spotkanie, uścił go i ucałował, nie bacząc na jego żałosny wygląd i odór, jaki wydzielał. Ledwie syn wypowiedział swoje przygotowane wyznanie, ojciec rozkazał sługom umyć go i ubrać w najlepsze szaty, a następnie zarządził ucztę. Najwyraźniej miłował syna tak samo jak przedtem.

W tej przypowieści ukazana jest cała historia zbawienia — skrucha i wyznanie grzechu oraz przebaczący Ojciec, który czeka z utęsknieniem, by nas powitać. Bóg miłuje nas bezwarunkowo. Jednak musimy okazać gotowość powrotu do Niego, podobnie jak syn zapragnął wrócić do ojca. Miłość Boża ostoi się w każdej próbie! Bóg nie odrzuci nikogo, kto przychodzi do Niego.

Dopiero kiedy syn wrócił, ojciec mógł mu okazać całą swoją miłość. Jedynie wtedy syn był otwarty na przyjęcie

tego, co ojciec pragnął mu zaoferować. W końcu nic ich nie dzieliło, a syn mógł doświadczyć dobroci ojca, który nigdy nie przestał na niego czekać.

Wracając do pytania, jak możemy doświadczyć pełni Bożej miłości? Żyjąc w pełnym, codziennym poddaniu Chrystusowi przez moc Ducha Świętego. Kiedy miłość Boża nas napędza, stajemy się jej przekazicielami dla innych, a im więcej dajemy, tym więcej otrzymujemy. „Potrzebujecie codziennego chrztu miłości, która w czasach apostołów sprawiała, że byli jednomyślni” (Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, t. 8, s. 191).

Dlaczego tak ważne jest zrozumienie tej Bożej miłości? „Paweł wiedział, że człowiek musi zrozumieć charakter Chrystusa, zanim będzie mógł Go umiłować i oczyma wiary ujrzeć prawdziwy sens krzyża. Tutaj musi się zacząć studium, które stanie się nauką i pieśnią odkupionych na całą wieczność” (Ellen G. White, *Krzyż i miecz*, wyd. 2, Warszawa 2018, s. 154). Jaką radością jest studiowanie niezrównanej, przebogatej miłości naszego Zbawiciela! Czy pragniesz dzisiaj zwrócić swój wzrok na Jezusa?

Teksty biblijne do modlitwy

• Jak jest najważniejsze przykazanie?

„Będziesz miłował Pana, Boga swego, z całego serca swego i z całej duszy swojej, i z całej myśli swojej. (...) Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego” (Mt 22,37.39).

Ojcze, dziękujemy Ci za to, że nas miłujesz. Pomóż nam miłować Ciebie z całego serca, całą duszą, całym umysłem i z całej siły. Dziękujemy, że odpowiadasz na nasze prośby zgodnie z Twoją wolą. Z Twoją pomocą pragniemy miłować naszych bliźnich. Uczyni nas ambasadorami Twojej miłości.

• Jak możemy pojąć głębię miłości Bożej?

„By sprawił według bogactwa chwały swojej, żebyście byli przez Ducha jego mocą utwierdzeni w wewnętrznym człowieku, żeby Chrystus przez wiarę zamieszkał w sercach waszych, a wy, wkorzeni i ugruntowani w miłości, zdołali pojąć ze wszystkimi świętymi, jaka jest szerokość i długość, i wysokość, i głębokość, i mogli poznać miłość Chrystusową, która przewyższa wszelkie poznanie” (Ef 3,16-19).

Ojcze, prosimy, byś nas wzmocnił wewnątrz przez Ducha Świętego. Niech Chrystus mieszka w nas przez wiarę i kieruje nami, abyśmy byli wkorzeni w Twojej miłości. Ponieważ ta prośba jest zgodna z Twoją wolą, dziękujemy Ci za to, że nas wysłuchałeś.

Dodatkowe intencje modlitewne

Dziękczynienie i chwała: Dziękujcie Bogu za konkretne błogosławieństwa i chwalcie Go za Jego dobroć.

Wyznanie: Poświęćcie kilka minut na osobiste wyznanie grzechów i podziękujcie Bogu za Jego przebaczenie.

Prowadzenie: Proście Boga o mądrość do sprostania bieżącym wyzwaniom i decyzjom.

Kościół: Proście Boga o błogosławieństwo dla waszego zboru, Kościoła krajowego i ogólnoswiatowego.

Lokalne intencje: Módlcie się w intencji członków zboru, ich rodzin i sąsiadów.

Słuchanie i reagowanie: Poświęćcie czas na słuchanie głosu Bożego i odpowiedzcie uwielbieniem lub pieśnią.

Proponowane pieśni: 152, 387, 453

Dzień 3.

Poddanie się jest kluczem

„Wzywam was tedy, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście składali ciała swoje jako ofiarę żywą, świętą, miłą Bogu, bo taka winna być duchowa służba wasza” (Rz 12, 1).

Moja droga

Byłem 36-letnim biznesmenem, kiedy mój przyjaciel pastor zmarł nagle w wieku 41 lat. To skłoniło mnie do zadania sobie pytania: Co by było, gdyby Bóg powołał mnie do służby pastorskiej? Oczywiście nie chciałem tego. Przez cały tydzień walczyłem zaciekle i negocjowałem z Bogiem — rano, w południe, wieczorem. Wyjaśniałem Mu, że mogę Mu służyć w inny sposób. Najwyraźniej nie wysłuchał moich obiekcji, a kiedy moje argumenty się wyczerpały, cicha myśl zaświtała mi w głowie: *Bóg cię miłuje!* Pomyślałem: *Tak, wierzę w to.*

Po kilku minutach ufność w Bożą miłość doprowadziła mnie do zupełnego poddania się Bogu. Wtedy poczułem spokój. Półtora roku później Pan powołał mnie do służby pastorskiej. Po latach wciąż jestem Mu za to wdzięczny. Jego nieskończona miłość i mądrość wskazały mi zupełnie inną drogę niż ta, którą sam obrałem. Teraz wiem, że to poddanie się pozwoliło Bogu nappełnić moje życie Jego błogosławieństwami. Bóg poprowadził mnie najlepszą drogą.

Dlaczego poddanie się?

„Zupełne poddanie się jest kluczem do zbawienia, nowonarodzenia, zwycięstwa nad grzechem i pokusą oraz pełni Ducha Świętego” (Garrie F. Williams, *How to be Filled With the Holy Spirit and Know It*). Trudno przecenić to to ważne przesłanie.

Podobnie jak ja musiałem w pełni poddać się Bogu, zanim Bóg mógł się mną posłużyć, tak apostoł Paweł musiał porzucić swoje dawne życie i plany, kiedy Bóg powołał go na drodze do Damaszku. W *Liście do Rzymian*

Paweł wzywał potem wierzących, aby „składali ciała swoje jako ofiarę żywą” i mówił: „Oddawajcie siebie Bogu (...) na oręż sprawiedliwości” (Rz 12,1; 6,13).

Wielu nie poddało się Bogu (często z niewiedzy), ale usiłuje samodzielnie kierować swoim życiem. Brak im mocy Ducha Świętego, który jest darem niosącym ze sobą wszystkie inne Boże dary. „Lecz jak każda inna ta również została dana pod pewnymi warunkami. Jest wielu wierzących i powołujących się na obietnicę Pana; rozprawiają o Chrystusie oraz o Duchu Świętym i nie otrzymują niczego w zamian. Nie podporządkowali duszy przewodnictwu i kontroli niebios” (Ellen G. White, *Życie Jezusa*, wyd. 16, Warszawa 2018, s. 499).

Jako ludzie niechętnie rezygnujemy z wolności, ale Bóg pragnie dla nas tego, co najlepsze. „Bóg pragnie nas uzdrowić i uwolnić. Ponieważ jednak wymaga to całkowitej przemiany, odnowienia całej naszej natury, musimy poddać się Jemu całkowicie” (Ellen G. White, *Droga do Chrystusa*, Warszawa 2020, s. 41).

Życie w grzechu nie jest wcale życiem w wolności, wbrew powszechnemu wyobrażeniu. „Każda dusza odmawiająca podporządkowania się Bogu znajduje się pod kontrolą innej siły. Nie jest panem siebie. Może rozprawiać o wolności, gdy tymczasem żyje w stanie najpodlejszego niewolnictwa. Nie może dostrzec piękna prawdy, ponieważ jej umysł znajduje się pod kontrolą szatana. Nawet jeżeli człowiek schlebia sobie, że w swoim życiu kieruje się własnym sądem, w istocie posłuszny jest woli księcia ciemności. Chrystus przyszedł, aby wyzwolić dusze z niewoli grzechu” (Ellen G. White, *Życie Jezusa*, wyd. 16, Warszawa 2018, s. 347).

Co tracimy poddając się Chrystusowi? On jest w stanie wyzwolić nas z tyranii naszego ego — zawiści, rozgoryczenia, kłótności, chciwości, uzależnienia, gniewu, pychy, zarozumiałości, zniechęcenia, kompleksu niższości itd. Pamiętaj, że każdy człowiek sam jest swoim największym problemem. Ty jesteś swoim największym problemem. „W przemianie, jaka zachodzi, gdy dusza poddaje się Chrystusowi, znajduje się najwyższy sens wolności” (tamże).

Jednak garncarz może pracować jedynie nad tą gliną, która jest podatna w jego rękach. Dlatego musimy poddać się Bogu. „Poddanie wszystkich naszych sił Bogu w znacznym stopniu upraszcza życiowe problemy. Osłabia i wygasza tysiące zmagañ z namiętnościami nieodrodzonego serca” (Ellen G. White, *My Life Today*, s. 6).

Jedynie poddanie się prowadzi do trwałej radości. „Ci, którzy trzymają Chrystusa za słowo i oddają swoje dusze Jego opiece, a swoje życie Jego rozkazom, znajdą spokój i odpocznienie. Nic na świecie nie jest w stanie ich zasmucić, gdy Jezus uszczęśliwia ich swą obecnością. W doskonałym poddaniu zawiera się doskonały pokój” (Ellen G. White, *Życie Jezusa*, wyd. 16, Warszawa 2018, s. 244).

Teksty biblijne do modlitwy

• Uczyń nas narzędziami Twojej miłości.

„Nie oddawajcie członków swoich grzechowi na oręż nieprawości, ale oddawajcie siebie Bogu jako ożywionych z martwych, a członki swoje Bogu na oręż sprawiedliwości” (Rz 6,13).

Panie, pragniemy oddać Ci całych siebie. Posługuj się nami jak narzędziami dla Twojej chwały.

• Uczyń nasze życie nabożeństwem.

„Wzywam was tedy, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście składali ciała swoje jako ofiarę żywą, świętą, miłą Bogu, bo taka winna być duchowa służba wasza” (Rz 12,1).

Panie, dziękujemy ci za to, że czynisz nas nowym stworzeniem. Pokaż nam, jak codziennie poddawać się Tobie bez żadnych ograniczeń. Pomóż nam podążać za Tobą we wszystkich sprawach dzięki Twojej sile.

• Chroń nas od złego.

„Wiemy, że żaden z tych, którzy się z Boga narodzili, nie grzeszy, ale że Ten, który z Boga został zrodzony, strzeże go i zły nie może go tknąć” (1 J 5,18).

Panie, dziękujemy Ci za obietnicę ochrony od złego, kiedy jesteśmy poddani Tobie. Prowadź nas Twoją drogą do doskonałej radości.

Dodatkowe intencje modlitewne

Dziękczynienie i chwała: Dziękujcie Bogu za konkretne błogosławieństwa i chwalcie Go za Jego dobroć.

Wyznanie: Poświęćcie kilka minut na osobiste wyznanie grzechów i podziękujcie Bogu za Jego przebaczenie.

Prowadzenie: Proście Boga o mądrość do sprostania bieżącym wyzwaniom i decyzjom.

Kościół: Proście Boga o błogosławieństwo dla waszego zboru, Kościoła krajowego i ogólnoswiatowego.

Lokalne intencje: Módlcie się w intencji członków zboru, ich rodzin i sąsiadów.

Słuchanie i reagowanie: Poświęćcie czas na słuchanie głosu Bożego i odpowiedzcie uwielbieniem lub pieśnią.

Proponowane pieśni: 135, 221, 561

Dzień 4.

Praktyczne ożywienie duchowe

„Nie macie, bo nie prosicie. Proście, a nie otrzymujecie, dlatego że źle prosicie, zamyślając to zużyć na zaspokojenie swoich namiętności” (Jk 4,2-3).

Wyobraź sobie możliwości

Wyobraź sobie, że ktoś wygłasza kazanie ożywienie w twoim zborze. W ostatnim apelu kaznodzieja zaprasza słuchaczy do przyjęcia Jezusa i podążania za Nim zawsze. Przypuszczalnie nikt nie reaguje, ewentualnie kilka osób. A może wiele osób. Ponieważ Bóg stworzył ludzi jako obdarzonych wolnością wyboru, nie możemy przypisywać sobie zasługi za to, jak inni reagują na zaproszenie. Jednak kiedy wielu przyjmuje Boże przesłanie i stosuje je w praktyce — czy to pod wpływem kazania, czy osobistych lekcji biblijnych, ewangelizacji przez przyjaźń czy sprokurowanego przez Boga „zbiegu okoliczności” — nasze świadectwo najwyraźniej jest uwieńczone sukcesem. Tego rodzaju skuteczność jest darem Ducha Świętego. My tylko stoimy z boku i patrzymy w podziwie, jak Bóg dokonuje cudów.

Jednak często nasze życie jest dalekie od skuteczności. Nie znaczy to, że nasze zborowe programy i plany ewangelizacyjne są daremne. Pan z pewnością błogosławi — tak dalece, jak to możliwe — nasze szczerze ludzkie wysiłki. Ale o ileż wspanialsze byłoby nasze doświadczenie, gdybyśmy przyjęli pełnię wylania Ducha Świętego! Tylko Bóg wie, jakie możliwości otwiera przed nami. „On dokona więcej w sześć miesięcy przez ludzi poddanych Jemu, niż moglibyśmy dokonać w sześć lat o własnych siłach i we własnej mądrości” (Henry T. Blackaby, *Experiencing God*, s. 108, wyd. popr.).

Modlitwa o ożywienie duchowe jest niezbędna, ale nie możemy poprzestać na modlitwie. Zapraszam cię do podjęcia niezbędnych kroków w celu *doświadczenia*

osobistego ożywienia. Dzięki Bożemu błogosławieństwu twoje życie może się stać znacznie bardziej pełne mocy i skuteczności niż kiedykolwiek wcześniej. Twoja rodzina i zbor także mogą doświadczyć nowego życia.

Czego brakuje?

Na początek kilka pytań: Co jest sednem wszystkich naszych problemów? Czy są to problemy duchowe? Czy powodem naszego letniego chrześcijańskiego doświadczenia może być brak Ducha Świętego? Jeśli odpowiedź jest twierdząca, to *dlaczego* brakuje nam Ducha Świętego?

Biblia odpowiada: „Nie macie, bo nie prosicie. Proście, a nie otrzymujecie, dlatego że źle prosicie, zamyślając to zużyć na zaspokojenie swoich namiętności” (Jk 4,2-3). W czytance na dzień 1. była mowa o tym, że Bóg zaprasza nas do ciągłego *proszenia* o Ducha Świętego. „Dlaczego nie łakniemy i nie pragniemy daru Ducha Świętego, skoro to dzięki Niemu mamy otrzymać moc? Dlaczego nie mówimy o Nim, nie modlimy się o Niego i nie nauczamy o Nim w kazaniach?” (Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, t. 8, s. 22).

Jakub sugeruje także, że nie otrzymujemy, bo „źle prosimy”. Ma na myśli to, że Bóg nie może nam błogosławić, kiedy nasz umysł jest usposobiony „cieleśnie”. Apostoł Paweł wyjaśnia: „Albowiem zamysł ciała, to śmierć, a zamysł Ducha, to życie i pokój” (Rz 8,6).

Co oznacza „zamysł ciała”, o którym mówi Paweł? Słowo Boże opisuje trzy rodzaje ludzi ze względu na relację do Boga. W każdej grupie są rozmaite odmiany

w zależności od wychowania, charakteru, opanowania, wieku, kultury, wykształcenia itd. Mimo tych różnic trzy zasadnicze grupy to: 1) człowiek „nieodrodzony” czyli „zeświecczony”, 2) człowiek „duchowy” czyli „uduchowiony”, 3) człowiek „cielesny”.

Te trzy grupy są opisane w 1 Kor 2,14-16; 3,1-4. Człowieka nieodrodzonego tym razem pominiemy. Żyje on w świecie i nie ma więzi z Bogiem. Członkowie Kościoła należą do dwóch pozostałych grup, a krótki rzut oka na ich opis pomoże nam zrozumieć, w czym tkwi problem. Pytanie brzmi: Do której grupy należę? Krótkie badanie pomoże postawić diagnozę. Pamiętaj, że mamy przyjrzeć się sobie, a nie innym! Jakiego rodzaju osobą jesteś?

Nieodrodzony: Nie ma więzi z Bogiem, „nie przyjmuje tych rzeczy, które są z Ducha Bożego, bo są dlań głupstwem” (1 Kor 2,14).

Duchowy: Ma pełną, autentyczną więź z Bogiem. Kiedy jesteś duchowi, „jesteśmy myśli Chrystusowej” (1 Kor 2,16).

Cielesny: Ma słabą lub niepełną więź z Bogiem. „I ja, bracia, nie mogłem mówić do was jako do duchowych, lecz jako do cielesnych, jako do niemowląt w Chrystusie” (1 Kor 3,1).

W czytance na dzień 5. omówimy różnicę między duchowymi i cielesnymi chrześcijanami.

Teksty biblijne do modlitwy

• Duch Święty kieruje naszymi myślami.

„Bo ci, którzy żyją według ciała, myślą o tym, co cielesne; ci zaś, którzy żyją według Ducha, o tym, co duchowe” (Rz 8,5).

Ojcze, wiemy, że jesteśmy albo pod wpływem ciała, albo pod wpływem Ducha Świętego. Prosimy, uczyni nas uduchowionymi chrześcijanami i nakieruj nasze umysły na to, co duchowe.

• Nie jesteśmy zdani na nasze pożądliwości.

„Mówię więc: Według Ducha postępujcie, a nie będziecie pobłażali żądzy cielesnej” (Ga 5,16).

Panie, dziękujemy, że Duch Święty przełamuje moc grzechu nad nami. Prosimy, rozwijaj owoc Ducha w naszych sercach. Dziękujemy Ci za tę wspaniałą obietnicę.

• Duch Święty wyzwala nas od potępienia.

„Przeto teraz nie ma żadnego potępienia dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie. Bo zakon Ducha, który daje życie w Chrystusie Jezusie, uwolnił cię od zakonu grzechu i śmierci” (Rz 8,1-2).

Ojcze, jakim błogosławieństwem jest wiedzieć, że niewola grzechu jest przełamana, kiedy żyjemy według Ducha Świętego. Dziękujemy, że Chrystus wziął naszą winę na siebie i uwolnił nas od grzechu i śmierci.

Dodatkowe intencje modlitewne

Dziękczynienie i chwała: Dziękujcie Bogu za konkretne błogosławieństwa i chwalcie Go za Jego dobroć.

Wyznanie: Poświęćcie kilka minut na osobiste wyznanie grzechów i podziękujcie Bogu za Jego przebaczenie.

Prowadzenie: Proście Boga o mądrość do sprostania bieżącym wyzwaniom i decyzjom.

Kościół: Proście Boga o błogosławieństwo dla waszego zboru, Kościoła krajowego i ogólnoswiatowego.

Lokalne intencje: Módlcie się w intencji członków zboru, ich rodzin i sąsiadów.

Słuchanie i reagowanie: Poświęćcie czas na słuchanie głosu Bożego i odpowiedzcie uwielbieniem lub pieśnią.

Proponowane pieśni: 81, 127, 482

Dzień 5.

Duchowy czy cielesny — na czym polega różnica?

„Ale my jesteśmy myśli Chrystusowej” (1 Kor 2,16).

Nasze połączenie z niebem

Zanim zdefiniujemy duchowych i cielesnych chrześcijan, musimy pamiętać, że nie mówimy o „grzesznikach” i „niegrzesznikach”. Wszyscy ludzie, duchowi czy cielesni, są grzesznikami i potrzebują Zbawiciela. Nasza sprawiedliwość pochodzi wyłącznie od Niego. Kryterium przynależności do jednej z grup jest nasza osobista więź z Duchem Świętym. Bóg wskazuje, że zrywając naszą więź z Duchem Świętym, zrywamy naszą łączność z niebem (Mt 12,32). „Ten, kto odrzuca dzieło Ducha Świętego, plasuje się tam, gdzie skrucha i wiara nie mają dostępu. Bóg oddziałuje na serce właśnie za pośrednictwem Ducha” (Ellen G. White, Życie Jezusa, wyd. 16, Warszawa 2018, s. 236).

Warto powtórzyć: Jedyną osobą, której duchowość czy cielesność możesz oceniać, jesteś ty sam. Bóg działa na serca ludzi i nie potrzebuje, by ktokolwiek z nas przypinał etykiety bliźnim. Dobrą nowiną jest, że jeśli jesteśmy rozczarowani tym, co objawi nam w naszym sercu, to On także ma moc nas zmienić, i to niezwłocznie!

Duchowi członkowie Kościoła

Duchowy człowiek jest prawdziwie nawrócony do Chrystusa. Choć urodził się grzesznikiem, nazywa się „duchowym”, gdyż ma żywą, rozwijającą się więź z Duchem Świętym. Apostoł Paweł napisał: „Człowiek zaś duchowy rozsądza wszystko, sam zaś nie podlega niczyjemu osądowi. Bo któż poznał myśl Pana? Któż może go pouczać? Ale my jesteśmy myśli Chrystusowej” (1 Kor 2,15-16).

Jezus jest w centrum duchowego życia takiego człowieka i panuje w jego sercu, kształtując jego priorytety. Duchowy człowiek jest całkowicie oddany Jezusowi i prosi nieustannie o Ducha Świętego (Łk 11,13). W kontekście Laodycei, duchowy człowiek może być nazwany „gorącym” (Ap 3,15). W przypowieści o dziesięciu pannach mógłby zostać nazwany „mądrym” (Mt 25,2-4). Duchowy człowiek doświadcza życia „w obfitości” (J 10,10 BT) i jest napełniony „pełnią Bożą” (Ef 3,19). Cieszy się, wiedząc, że został „zbawiony przez wiarę” (Ef 2,8). Choć duchowy człowiek boryka się z trudnościami i pokusami, patrzy nieustannie na Jezusa.

Cielesni członkowie Kościoła

Cielesny człowiek ma słabą lub niepełną więź z Bogiem. Może być skrycie obojętny na Ducha Świętego albo wręcz otwarcie zbuntowany. Apostoł Paweł mówi: „I ja, bracia, nie mogłem mówić do was jako do duchowych, lecz jako do cielesnych, jako do niemowląt w Chrystusie. Poilem was mlekiem, nie stałym pokarmem, bo jeszcze go przyjąć nie mogliście, a i teraz jeszcze nie możecie, jeszcze bowiem cielesni jesteście. Bo skoro między wami jest zazdrość i kłótnia, to czyż cielesni nie jesteście i czy na sposób ludzki nie postępujecie? Albowiem jeśli jeden mówi: Ja jestem Pawłowy, a drugi: Ja Apollosowy, to czyż cielesni nie jesteście?” (1 Kor 3,1-4).

Dochodzimy do wniosku, że definiującym czynnikiem jest nasza więź z Duchem Świętym. Człowiek cielesny to taki, który żyje według ciała, to znaczy o ludzkich siłach,

a nie w mocy Ducha Świętego. Największą tragedią jest to, że człowiek taki nie przyjął życia wiecznego (Rz 8,9).

Paweł zwraca się do cielesnych ludzi jako „braci”, co oznacza, że należą oni do Kościoła. Nie mógł ich nazwać „duchowymi”, bo nie są dostatecznie napełnieni Duchem Świętym. Nie wzrastali w wierze tak, jak powinni. Można przez wiele lat należeć do Kościoła i nadal być cielesnym chrześcijaninem. Można posiadać biblijną wiedzę i nadal nie być dojrzałym duchowo. Wielu cielesnych chrześcijan odczuwa niezadowolenie, rozczarowanie i brak celu w swoim duchowym życiu. Niektórzy wykazują apatię i mówią: „Jesteśmy tylko grzesznikami. Nic nie możemy z tym zrobić”.

Inni cielesni chrześcijanie są entuzjastyczni i aktywni, a może nawet dumni ze swojego ważnego stanowiska w zborze. Niestety, Jezus mówi: „W owym dniu wielu mi powie: Panie, Panie, czyż nie prorokowaliśmy w imieniu twoim i w imieniu twoim nie wypędzaliśmy demonów, i w imieniu twoim nie czyniliśmy wielu cudów? A wtedy im powiem: Nigdy was nie znałem. Idźcie precz ode mnie wy, którzy czynicie bezprawie” (Mt 7,22-23). W czym tkwi problem? Ludzie ci nie mają osobistej więzi z Jezusem ani łączności z Duchem Świętym.

Jeśli właśnie zorientowałeś się, że jesteś cielesnym chrześcijaninem, nie upadaj na duchu! Możesz właśnie teraz rozpocząć nowego życie. Wielu cielesnych chrześcijan jest w tym stanie nieświadomie, więc być może nawet modlisz się o głębsze doświadczenie wiary. Jezus pragnie, by „radość wasza była zupełna” (J 15,11), więc zaprasza cię, byś polegał na mocnej nadziei życia wiecznego.

Teksty biblijne do modlitwy

• Nadal jesteśmy cielesni, ale jest nadzieja.

„I ja, bracia, nie mogłem mówić do was jako do duchowych, lecz jako do cielesnych, jako do niemowląt

w Chrystusie. Poilem was mlekiem, nie stałym pokarmem, bo jeszcze go przyjąć nie mogliście, a i teraz jeszcze nie możecie, jeszcze bowiem cielesni jesteście. Bo skoro między wami jest zazdrość i kłótnia, to czyż cielesni nie jesteście i czy na sposób ludzki nie postępujecie?” (1 Kor 3,1-3).

Drogi Panie, dziękujemy Ci za słowo „jeszcze” w tym fragmencie, gdyż przypomina nam ono, że nie musimy pozostać w takiej sytuacji. Pragniemy, byś nas zmienił. Dziękujemy Ci, że możemy zostać uzdrowieni przez Ducha Świętego z choroby zawiści, sporów i podziałów.

• Czy prosicie z cielesnych pobudek?

„Nie macie, bo nie prosicie. Proście, a nie otrzymujecie, dlatego że źle prosicie, zamyślając to zużyć na zaspokojenie swoich namiętności” (Jk 4,2-3).

Ojcze, żyjemy w duchowym ubóstwie, bo nie prosimy albo prosimy z egoistycznych, ludzkich pobudek. Prosimy, zmień nasze modlitwy i prowadź nas przez Ducha Świętego.

Dodatkowe intencje modlitewne

Dziękczynienie i chwała: Dziękujcie Bogu za konkretne błogosławieństwa i chwalcie Go za Jego dobroć.

Wyznanie: Poświęćcie kilka minut na osobiste wyznanie grzechów i podziękujcie Bogu za Jego przebaczenie.

Prowadzenie: Proście Boga o mądrość do sprostania bieżącym wyzwaniom i decyzjom.

Kościół: Proście Boga o błogosławieństwo dla waszego zboru, Kościoła krajowego i ogólnoswiatowego.

Lokalne intencje: Módlcie się w intencji członków zboru, ich rodzin i sąsiadów.

Słuchanie i reagowanie: Poświęćcie czas na słuchanie głosu Bożego i odpowiedzcie uwielbieniem lub pieśnią.

Proponowane pieśni: 71, 135, 477

Dzień 6.

Boże rozwiązanie naszych problemów

„Jeśli kto chce pójść za mną, niechaj się zaprze samego siebie i bierze krzyż swój na siebie codziennie, i naśladuje mnie. Kto bowiem chce zachować duszę swoją, straci ją, kto zaś straci duszę swoją dla mnie, ten ją zachowa” (Łk 9,23-24).

Tajemnica trwałego ożywienia duchowego

Jezus oferuje rozwiązanie cielesnym chrześcijanom, którzy chcą się stać duchowymi chrześcijanami. Mówi: „Trwajcie we mnie, a Ja w was” (J 15,4). Ale jak?

Ellen White mówi, że trwanie w Chrystusie oznacza:

1. „stałe **przyjmowanie Jego Ducha**” i
2. „życie **bezwarunkowo poddane** Jego służbie” (Ellen G. White, *Życie Jezusa*, wyd. 16, Warszawa 2018, s. 502).

To dwuczęściowe Boże rozwiązanie prowadzi nie tylko do ożywienia, ale także radosnego chrześcijańskiego życia. Dlaczego? Jezus powiedział: „To wam powiedziałem, aby radość moja była w was i aby radość wasza była zupełna” (J 15,11). Podejmując te dwa kroki, doświadczamy „Chrystusa w was”, Jego obecności w naszym codziennym życiu, a to znaczy, że uczestniczymy w nadziei Jego chwały (Kol 1,27).

Ważny punkt: Codziennie prosimy o wylanie Ducha Świętego i codziennie otrzymujemy je przez wiarę oraz codziennie poddajemy Bogu wszystko, co mamy i kim jesteśmy. On daje nam radość!

W czytance na dzień 1. mówiliśmy o tym, jak ważne jest proszenie o Ducha Świętego. W dniu 3. studiovaliśmy potrzebę poddania się Bogu. Dzisiaj przyjrzymy się kolejny raz tym dwóm krokom, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeby *codziennego* proszenia i poddania się.

Dlaczego powinniśmy codziennie prosić o Ducha Świętego?

Przed laty czytałem historię gangstera, który nawrócił się do Chrystusa. Przyznał się dobrowolnie do krzywoprzysięstwa, kradzieży i innych przestępstw, w wyniku czego doświadczył niezwykłej Bożej interwencji. Bóg zupełnie go odmienił.

Ta historia zrobiła na mnie wrażenie. Powiedziałem sobie: Pod *wieloma* względami dobrze sobie radzę, ale *takich doświadczeń nie mam*. Modliłem się więc: „Panie, ja także pragnę wyznać wszystkie moje grzechy, o których wiem, a także te, których nie pamiętam. Ponadto będę wstawał godzinę wcześniej, by modlić się i czytać *Biblię*. Muszę się przekonać, czy będziesz interweniował także w moim życiu”.

Dzięki Bogu, interweniował On w moim życiu! Nie dlatego, że zasłużyłem na to wstając wcześniej, ale dlatego, że codziennie poddawałem się Duchowi Świętemu. Skoro nowy chrzest Ducha Świętego był konieczny dla Jezusa, kiedy żył na Ziemi, o ilez bardziej my potrzebujemy tej mocy? Paweł napisał o wewnętrznym człowieku, który „odnawia się z każdym dniem”, i modlił się, by wierzący byli „przez Ducha [Świętego] mocą utwierdzeni w wewnętrznym człowieku” (2 Kor 4,16; Ef 3,16). „Pan chętniej daje Ducha Świętego tym, którzy Mu służą, niż rodzice dobre dary swoim dzieciom. Każdy pracownik powinien zanosić prośby do Boga o codzienny chrzest Ducha” (Ellen G. White, *Krzyż i miecz*, wyd. 2, Warszawa 2018, s. 31).

Dlaczego codziennie powinniśmy poddawać się Jezusowi?

Chcąc pomóc swoim uczniom zrozumieć ofiarną naturę uczniostwa, Jezus powiedział: „Jeśli kto chce pójść za mną, niechaj się zaprze samego siebie i bierze krzyż swój na siebie codziennie, i naśladuje mnie” (Łk 9,23). Wyrzeczenie się siebie oznacza oddanie Jezusowi panowania nad nami każdego dnia. Apostoł Paweł mówi o tym doświadczeniu: „Ja codziennie umieram” (1 Kor 15,31).

Jako ludzie opieramy się poddaniu, zapominając, że „kiedy jestem słaby, wtedy jestem mocny” (2 Kor 12,10). Fizyczne życie otrzymujemy przy narodzinach, ale nadal musimy jeść każdego dnia, by zachować zdrowie. Przyjmujemy duchowe życie, kiedy doświadczamy nowonarodzenia, ale nadal potrzebujemy duchowego pokarmu, bo bez niego umrzemy. Jak nie można najeść się na zapas, tak nie można poddać się Chrystusowi na kilka dni naprzód. „Jakkolwiek zupełne było nasze poświęcenie przy nawróceniu, nic nam to nie da, jeśli nie będzie odnawiane każdego dnia” (Ellen G. White, *Our Father Cares*, s. 144).

Jak zacząć?

Jedynym i najlepszym sposobem przyjęcia Ducha Świętego i poddania się Jezusowi jest codzienne osobiste nabożeństwo. Jeśli nie wybierzemy Boga każdego dnia, nasze obietnice i dobre intencje będą jak „sznur z piasku” (Ellen G. White, *Droga do Chrystusa*, Warszawa 2020, s. 45). Czy dzisiaj poświęcisz mu najlepszą część dnia? „Szukajcie najpierw Królestwa Bożego i sprawiedliwości jego, a wszystko inne będzie wam dodane” (Mt 6,33).

Teksty biblijne do modlitwy

• Trwanie w najlepszej więzi.

„Trwajcie we mnie, a Ja w was. Jak latorośl sama z siebie nie może wydawać owocu, jeśli nie trwa w krzewie winnym, tak i wy, jeśli we mnie trwać nie będziecie. (...) Jeśli we mnie trwać będziecie i słowa moje w was trwać będą, proście o cokolwiek byście chcieli, stanie się wam” (J 15,4.7).

Panie, dziękujemy Ci za to, że budujesz naszą ufność, kiedy codziennie poddajemy się Tobie. Prowadź nas do lepszego poznania Ducha Świętego. Niech Twoje pragnienia staną się naszymi pragnieniami.

• Życie w najlepszej więzi każdego dnia.

„Jeśli kto chce pójść za mną, niechaj się zaprze samego siebie i bierze krzyż swój na siebie codziennie, i naśladuje mnie” (Łk 9,23). „Ale szukajcie najpierw Królestwa Bożego i sprawiedliwości jego, a wszystko inne będzie wam dodane” (Mt 6,33).

Drogi Panie, naucz nas stawiać Cię zawsze na pierwszym miejscu. Naucz nas rozpoczynać każdy dzień z Tobą.

Dodatkowe intencje modlitewne

Dziękczynienie i chwala: Dziękujcie Bogu za konkretne błogosławieństwa i chwalcie Go za Jego dobroć.

Wyznanie: Poświęćcie kilka minut na osobiste wyznanie grzechów i podziękujcie Bogu za Jego przebaczenie.

Prowadzenie: Proście Boga o mądrość do sprostania bieżącym wyzwaniom i decyzjom.

Kościół: Proście Boga o błogosławieństwo dla waszego zboru, Kościoła krajowego i ogólnoswiatowego.

Lokalne intencje: Módlcie się w intencji członków zboru, ich rodzin i sąsiadów.

Słuchanie i reagowanie: Poświęćcie czas na słuchanie głosu Bożego i odpowiedzcie uwielbieniem lub pieśnią.

Proponowane pieśni: 127, 345, 482

Dzień 7.

Modlitwa oparta na Bożych obietnicach

„Proście, a będzie wam dane, szukajcie, a znajdziecie; kołaczcie, a otworzą wam” (Mt 7,7).

Nieosiągalne zwycięstwa stają się możliwe

Jezus odkupił nas, „abyśmy obiecanego Ducha otrzymali przez wiarę” (Ga 3,14). Ale jak budujemy wiarę w to, co On obiecał? Jak powinniśmy się modlić, byśmy mogli być pewni, że zostaliśmy napełnieni Duchem Świętym? Jak serce ożywione duchowo prowadzi do chrześcijańskiej dojrzałości w prawdziwym życiu?

Przez wiele lat słyszałem o praktyce osobistej pobożności zwanej „modlitwą opartą na obietnicach”, ale przez długi czas jej nie spróbowałem. Kiedy okryłem błogosławieństwo modlenia się w oparciu o Boże obietnice, chciałem się nim podzielić z innymi. Kilka lat temu napisałem książkę zatytułowaną *Droga do duchowej odnowy*, która zawiera rozdział o tym, jak modlenie się na podstawie *Pisma Świętego* jest kluczem do praktycznego chrześcijańskiego doświadczenia. Niektórzy czytelnicy nadesłali takie świadectwa:

- „Nigdy nie sądziłem, że dowiem się tyle nowych rzeczy o modlitwie, póki nie zacząłem modlić się na podstawie Bożych obietnic, jak wyjaśniłeś. Od tej pory Bóg dał mi zwycięstwa w moim życiu, które wcześniej wydawały się niemożliwe”.

- „Odkąd nauczyłem się modlić na podstawie obietnic Bożych, moje życie uległo zmianie. (...) Moja żona zauważyła we mnie zmianę. Ja sam jestem sobą zaskoczony”.

Spróbuj tego sam

Czym jest modlitwa oparta na obietnicach Bożych? Wybieramy biblijną obietnicę lub przykazanie i modlimy się ich słowami. Polegamy na Tym, który złożył obietnicę, wierząc, że jej dotrzyma. Pozwalamy Mu kierować

naszymi modlitwami i przemawiać do nas przez Jego Słowo. Jeśli czujemy wątpliwości — jak każdy od czasu do czasu — wskazujemy obietnice i powołujemy się na nie jako osobistą gwarancję Boga. Kiedy napełniamy nasze serca i modlitwy słowami *Pisma Świętego*, nasza wiara jest wzmacniana i poznajemy zamysł Boga jak nigdy dotąd. „Usunąć ze Słowa Bożego obietnice Boże byłoby jak usunąć słońce z nieba. (...) Bóg umieścił obietnice w swoim Słowie, by prowadzić nas do wiary w Niego. W obietnicach tych odsłania On zasłonę wieczności” (Ellen G. White, *My Life Today*, s. 338).

Biblia oferuje jasne kierownictwo w naszych modlitwach. Po pierwsze, mamy zanosić nasze modlitwy w imieniu Jezusa: „Jeśli o co prosić będziecie w imieniu moim, spełnię to” (J 14,14). Bóg udziela także ogólnej obietnicy, iż odpowiada na modlitwy stosownie do Jego woli: „Taka zaś jest ufność, jaką mamy do niego, iż jeżeli prosimy o coś według jego woli, wysłuchuje nas” (1 J 5,14). Bóg objawia swoją wolę w przykazaniach i obietnicach biblijnych, a my możemy polegać na Nim, iż uczyni to, co obiecał. W wersecie 15. czytamy: „A jeżeli wiemy, że nas wysłuchuje, o co prosimy, wiemy też, że otrzymaliśmy już od niego to, o co prosiliśmy”.

Co to oznacza? Kiedy modlimy się o coś, o czym wiemy, że jest zgodne z wolą Boga, Bóg odpowiada w tej samej chwili. Możemy nie widzieć namacalnych rezultatów tej odpowiedzi. Zazwyczaj nie zauważamy też żadnych zmian emocjonalnych. Jednak nasze modlitwy są wysłuchiwane przez wiarę, a nie przez zjawiska czy odczucia. Uczucia podążają za wiarą, ale musimy ufać obietnicy.

Na przykład, nauczyłem się czegoś, kiedy modliłem się z ludźmi uzależnionymi od alkoholu i nikotyny. Kiedy modlą się o uwolnienie od nałogu, mogą nie dostrzec niczego szczególnego. Muszą przyjąć wyzwolenie przez wiarę. Jednak po kilku godzinach zauważają, że nie mają dawnego pragnienia picia czy palenia. Wtedy przyjmują praktyczne wyzwolenie, o które prosili w modlitwie.

Ellen White także pisała o modlitwie opartej na obietnicach Bożych. „[Bóg] cieszy się nawet z najbardziej wygórowanych próśb zanoszonych do Niego, w których mogą uwielbić Jego imię. Jeżeli zaufają Jego obietnicom, mogą spodziewać się wielkich rzeczy” (Ellen G. White, *Życie Jezusa*, wyd. 16, Warszawa 2018, s. 495). „Módlcie się o Ducha Świętego. Bóg gwarantuje spełnienie każdej złożonej przez Niego obietnicy. Z Biblią w rękę mówcie: Uczyniłem wszystko, co poleciłeś. Powołuję się na Twoją obietnicę: «Proście, a będzie wam dane, szukajcie, a znajdziecie; kołaczcie, a otworzą wam» (Mt 7,7)” (Ellen G. White, *Przypowieści Chrystusa*, wyd. 6, Warszawa 2020, s. 99).

Jezus obiecuje: „Dlatego powiadam wam: Wszystko, o cokolwiek będziecie się modlili i prosili, tylko wiercie, że otrzymacie, a spełni się wam” (Mk 11,24). Czy modlisz się codziennie powołując się na Jego obietnice? Kiedy modlimy się w Jego imieniu i zgodnie z Jego wolą, całe niebo jest poruszone!

Teksty biblijne do modlitwy

• Bóg pragnie dać nam Ducha Świętego.

„Jeśli więc wy, którzy jesteście źli, umiecie dobre dary dawać dzieciom swoim, o ileż bardziej Ojciec niebieski da Ducha Świętego tym, którzy go proszą” (Łk 11,13). „A to mówił o Duchu, którego mieli otrzymać ci, którzy w niego uwierzyli; albowiem Duch Święty nie

był jeszcze dany, gdyż Jezus nie był jeszcze uwielbiony” (J 7,39). „A my jesteśmy świadkami tych rzeczy, a także Duch Święty, którego Bóg dał tym, którzy mu są posłuszni” (Dz 5,32).

Ojcze, czytamy, że Ty dasz Ducha Świętego tym, którzy Cię proszą, wierzą Ci i są posłuszni. To jest nasze pragnienie. Dokonaj dla nas tego, czego sami nie jesteśmy w stanie dokonać. Dziękujemy Ci, że napełniasz nasze serca Twoją miłością.

• Bóg zaprasza nas do napełnienia Duchem Świętym.

„Bądźcie pełni Ducha” (Ef 5,18).

Drogi Ojcze, naucz nas nieustannie i raz po raz prosić o wylanie Ducha Świętego. Nie chcemy być pozbawieni Ducha Świętego jak niemądre panny. Napełnij nas mądrością zawartą w Twoim Słowie.

Dodatkowe intencje modlitewne

Dziękczynienie i chwała: Dziękujcie Bogu za konkretne błogosławieństwa i chwalcie Go za Jego dobroć.

Wyznanie: Poświęćcie kilka minut na osobiste wyznanie grzechów i podziękujcie Bogu za Jego przebaczenie.

Prowadzenie: Proście Boga o mądrość do sprostania bieżącym wyzwaniom i decyzjom.

Kościół: Proście Boga o błogosławieństwo dla waszego zboru, Kościoła krajowego i ogólnoswiatowego.

Lokalne intencje: Módlcie się w intencji członków zboru, ich rodzin i sąsiadów.

Słuchanie i reagowanie: Poświęćcie czas na słuchanie głosu Bożego i odpowiedzcie uwielbieniem lub pieśnią.

Proponowane pieśni: 328, 407, 495

Dzień 8.

Posłuszeństwo przez Jezusa

„Tak więc, jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; stare przeminęło, oto wszystko stało się nowe” (2 Kor 5,17).

Etapy wiary

Zapewne pamiętasz, jak Jezus dokonał swojego pierwszego cudu podczas wesela w Kanie Galilejskiej. Maria, matka Jezusa, powiedziała służącym: „Co wam powie, czyńcie!” (J 2,5). Mówiąc to, Maria wzbudziła ich zaufanie do Jezusa. Kiedy poprosił, by napełnili dzbany na wino wodą, uczynili to. Wtedy Jezus powiedział: „Zaczerpnijcie teraz i zanieście gospodarzowi wesela!” (w. 8). I tym razem usłuchali, choć polecenie mogło się im wydawać dziwne, po czym przekonali się, że doświadczyli cudu. Przyjrzyjmy się poszczególnym etapom:

1. Swoim pouczeniem Maria zbudowała **zaufanie do Jezusa**.

2. Słudzy wyrazili zaufanie i gotowość czynienia tego, co Jezus im nakazał. Innymi słowy, podjęli **etap przygotowawczy** umożliwiający cud.

3. **Jezus dokonał cudu**.

Słudzy nie zrobili nic, by zamienić wodę w wino, ale czy cud nastąpiłby, gdyby nie podjęli etapu przygotowawczego? Oto jak działa posłuszeństwo wiary: Wybieramy zaufanie Jezusowi, oddajemy się do Jego dyspozycji i posłusznie idziemy naprzód w wierze. Ale to Jezus i tylko On dokonuje cudów.

Jak to działa?

Apostoł Paweł wyjaśnia, że tajemnica została objawiona w nas w określonym celu — by przywieść nas do posłuszeństwa wiary (zob. Rz 16,25-27). Czym jest ta tajemnica? Według Kol 1,27 jest nią „Chrystus w nas”. Jaki jest rezultat osiągnięcia posłuszeństwa wiary w Chrystusie? „Tak więc, jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest

stworzeniem; stare przeminęło, oto wszystko stało się nowe” (2 Kor 5,17). Mamy nowe życie przez Chrystusa żyjącego i działającego w nas. Jesteśmy nowym stworzeniem!

Kiedy mamy „Chrystusa w nas”, nasza postawa wobec Jego przykazań się zmienia. „Przykazania jego nie są uciążliwe” (1 J 5,3). Jezus powiedział: „Jarzmo moje jest miłe” (Mt 11,30). „Rozkoszuję się przykazaniami twoimi, które pokochałem”, gdyż „lepszy jest dla mnie zakon ust twoich, niż tysiące sztuk złota i srebra” i „słodkie jest słowo twoje dla podniebienia mego, słodsze niż miód dla ust moich” (Ps 119,47.72.103). „Pokój pełny mają ci, którzy kochają twój zakon, na niczym się nie potkną” (Ps 119,165). Posłuszeństwo wiary jest miłe, bo Bóg w swojej miłości daje nam tylko to, co najlepsze dla nas.

Choć posłuszeństwo jest bardzo ważne, nigdy nie jest zbawczą zasługą ani nie wynika z naszej dobroci. „Ten, kto próbuje osiągnąć niebo przez swe własne uczynki przez przestrzeganie prawa, próbuje czegoś niemożliwego. Człowiek nie może być zbawiony bez posłuszeństwa, lecz jego uczynki nie powinny wypływać z niego samego, Chrystus powinien sprawiać w nim chcenie i wykonanie według Swego upodobania” (Ellen G. White, *Wiara i uczynki*, Warszawa 2005, s. 105). Należy podkreślić trzy punkty:

1. Nie można osiągnąć nieba własnymi uczynkami. Usiłowanie zapracowania na coś u Boga jest daremne.

2. Jednak posłuszeństwo jest nieodzowną częścią życia z Bogiem, a naśladowcy Jezusa są powołani do życia w zgodzie z Jego wolą.

3. Posłuszeństwo nie jest naszym dokonaniem, ale cudem dokonywanym w nas przez Chrystusa.

Jaka jest nasza rola?

Nie jesteśmy w stanie uczynić nic, by się zbawić, ale Bóg szanuje wolność wyboru i pozwala nam wybierać. „Pan postanowił, że Boska moc będzie współdziałać z wysiłkami człowieka” (Ellen G. White, *Ye Shall Receive Power*, s. 10). Co to znaczy?

1. Ufamy. Postanawiamy rozwijać nasze zaufanie do Jezusa, który sprawia w nas „chcenie i wykonanie” (Flp 2,13). On tworzy w nas postawę gotowości i wskazuje nam, co powinniśmy czynić.

2. Decydujemy. Musimy wybrać czynienie woli Bożej. Ponieważ Bóg szanuje naszą indywidualność i wolę, interweniuje tylko wtedy, kiedy podejmujemy decyzję. On czeka na nas.

3. Podejmujemy kroki przygotowawcze. Wyrażamy naszą decyzję podejmując kroki ku posłuszeństwu, wielkie albo małe.

4. Tylko Bóg dokonuje właściwego dzieła zbawienia. Pamiętaj, nawet nasza rola — ufanie, decydowanie i podejmowanie kroków przygotowawczych — jest możliwa jedynie w mocy Bożej, kiedy Jezus mieszka w nas przez Ducha Świętego. To sprawia, że posłuszeństwo jest dla nas radosne.

Teksty biblijne do modlitwy

• **Posłuszeństwo pozwala nam w pełni doświadczyć Bożej miłości.**

„Kto ma przykazania moje i przestrzega ich, ten mnie miłuje; a kto mnie miłuje, tego też będzie miłował Ojciec i Ja miłować go będę, i objawię mu samego siebie” (J 14,21).

Ojcze, dziękujemy, że pokazałeś nam, jak żyć pełnią życia. Przebacz nam, że czasami odrzucaliśmy Twoje prawo i Twoją miłość. Prowadź nas do zaufania Tobie w pełni i poddania się Tobie całym sercem.

• **Bóg jest zadowolony, kiedy prosimy o posłuszne serce.**

„Daj przeto twemu słudze serce rozumne (...). I podobają się to Panu (...). Uczynię zgodnie z twoim życzeniem” (1 Krl 3,9.10.12).

Panie, prosimy, daj nam posłuszne serca. Daj nam zupełną ufność w Twoje prowadzenie i zasady, nawet jeśli nie w pełni je rozumiemy. Naucz nas w mocy Ducha Świętego postrzegać posłuszeństwo nie jako ciężar, ale przyjemność.

Dodatkowe intencje modlitewne

Dziękczynienie i chwała: Dziękujcie Bogu za konkretne błogosławieństwa i chwalcie Go za Jego dobroć.

Wyznanie: Poświęćcie kilka minut na osobiste wyznanie grzechów i podziękujcie Bogu za Jego przebaczenie.

Prowadzenie: Proście Boga o mądrość do sprostania bieżącym wyzwaniom i decyzjom.

Kościół: Proście Boga o błogosławieństwo dla waszego zboru, Kościoła krajowego i ogólnoswiatowego.

Lokalne intencje: Módlcie się w intencji członków zboru, ich rodzin i sąsiadów.

Słuchanie i reagowanie: Poświęćcie czas na słuchanie głosu Bożego i odpowiedzcie uwielbieniem lub pieśnią.

Proponowane pieśni: 88, 329, 455

Dzień 9.

Czy to ja działam dla Boga, czy Bóg działa przeze mnie?

„Z Chrystusem jestem ukrzyżowany; żyję więc już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus” (Ga 2,20).

Stworzeni do dobrych uczynków

Zsolt, student teologii z Austrii, czuł się zniechęcony. Został zaproszony do udziału w ewangelizacji w Kenii, ale w pierwszym tygodniu na spotkaniach pojawiała się zaledwie około trzydziestu osób. Liczył na wiele więcej. Sfrustrowany, zamknął się w swoim pokoju i modlił się przez cztery godziny. Wylewając swoją rozpacz przed Bogiem, poddał się całą swoją istotą i oczekiwał. Był pewny, że Bóg go wysłuchał, choć nadal odczuwał obawę i zwątpienie. Wieczorem tego dnia przybyło sześćset osób! Następnego wieczora było ich już siedemset, a po dwóch dniach — tysiąc. Dzięki łasce Bożej pod koniec kampanii chrzest przyjęło trzydzieści dziewięć osób.

Kiedykolwiek usiłujemy czynić wielkie rzeczy dla Boga, stajemy wobec ważnego pytania: Czy działam dla Boga przy pomocy moich ludzkich zdolności? A może raczej Bóg działa przeze mnie przy pomocy swoich Boskich zdolności?

Biblia ukazuje tajemnicę tego, jak potężny Bóg działa przez słabych ludzi. „Jego bowiem dziełem jesteśmy, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, do których przeznaczył nas Bóg, abyśmy w nich chodzili” (Ef 2,10). Ten werset odnosi się do dwóch rodzajów dokonań. Po pierwsze, Bóg „stworzył nas w Chrystusie Jezusie”. Dał nam nowe życie w Chrystusie. Następnie Bóg dokonuje drugiego dzieła w nas — „dobrych uczynków”, które przygotował dla nas do wykonania. Jak powinniśmy żyć, by Bóg mógł dokonywać tych uczynków przez nas?

1. Życie w Duchu Świętym: „Póki nie przyjmą Ducha Świętego, nie są w stanie uświadomić sobie, czego Bóg może przez nich dokonać” (Ellen G. White, *Ye Shall Receive Power*, s. 286).

2. Życie w pełnym poddaniu się Chrystusowi: „Kto w pełni poddaje się Bogu, będzie przez Niego prowadzony. (...) Jeśli będzie cenił nauki boskiej mądrości, wówczas zostanie mu powierzone święte pełnomocnictwo” (Ellen G. White, *Krzyż i miecz*, wyd. 2, Warszawa 2018, s. 160-161).

Realizując zadania wyznaczone nam przez Boga, wzrastamy w wierze, a nasze duchowe i umysłowe zdolności rozwijają się. Nawet nasze porażki są cennymi lekcjami dla nas, gdyż uczymy się, że ludzki wysiłek nie zda się na nic, jeśli Bóg nie stoi na czele. „Głoszenie Słowa Bożego nie może przynieść żadnego rezultatu, jeśli procesu tego nie będzie wspomagała stała obecność i pomoc Ducha Świętego” (Ellen G. White, *Życie Jezusa*, wyd. 16, Warszawa 2018, s. 499).

Nie dzięki mocy ani dzięki sile

Jak kaznodzieja musi być pełen mocy Ducha Świętego, tak również ci, którzy piszą na tematy duchowe. „Jeśli ten, kto pisze artykuł, przyjął zbawienie Boże, czytelnicy odczuwają jego ducha. (...) Jednak artykuł napisany przez kogoś, kto nie żyje w pełni dla chwały Bożej, nie jest poświęcony Bogu, będzie pozbawiony właściwego ducha, a aniołowie odnotują to ze smutkiem. Odwróć się i nie będą zachęcać czytelników do przeczytania go, bo nie ma w nim Boga ani Jego Ducha. Słowa są dobre,

ale w doborze brak ciepłego wpływu Ducha Bożego” (Ellen G. White *Letters and Manuscripts*, t. 1, s. 532).

To samo dotyczy wszystkich zadań, czy to w kaznodziejstwie, czy nauczaniu, kierowaniu misją, wychowywaniu dzieci i wszystkim innym. „O powodzeniu w pracy nie decyduje siła, emanująca od ludzi, lecz jest ono osiągalne dzięki mocy istot niebieskich, które z nimi współpracują” (Ellen G. White, *Posłannictwo chrześcijan*, wyd. 3, Warszawa 2013, s. 218).

Nawet Jezus z Nazaretu jako człowiek był zależny od codziennej łączności z niebem. Powiedział swoim uczniom: „Czy nie wierzysz, że jestem w Ojcu, a Ojciec we mnie? Słowa, które do was mówię, nie od siebie mówię, ale Ojciec, który jest we mnie, wykonuje dzieła swoje” (J 14,10). Przykład apostoła Pawła jest wymowny. Jak ten człowiek był w stanie wykonać tak niesamowitą pracę misyjną? On sam napisał: „Z Chrystusem jestem ukrzyżowany; żyję więc już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus” (Ga 2,20). Paweł zrezygnował ze swojej autonomii i pozwolił Chrystusowi kierować jego życiem. Wyjaśnił: „Nie odważę się bowiem mówić o czymkolwiek, czego Chrystus nie dokonał przeze mnie, aby przywieść pogan do posłuszeństwa słowem i czynem, przez moc znaków i cudów oraz przez moc Ducha Świętego” (Rz 15,18-19). Kluczem jest trwanie w Chrystusie.

Bóg pragnie dokonać niesamowitych rzeczy także w naszych czasach. Pragnie uczynić znacznie więcej niż pozwalają na to nasze zdolności. Jedynie dzięki stałej łączności z Nim przez modlitwę możemy wykonywać zadania, które dla nas przygotował. On zaprasza nas: „Wołaj do mnie, a odpowiem ci i oznajmię ci rzeczy wielkie i niedostępne, o których nie wiesz!” (Jr 33,3).

Teksty biblijne do modlitwy

• **Ludzkie zdolności przynoszą tylko ludzkie rezultaty.**

„Wdrożono też Mojżesza we wszelką mądrość Egipcjan, a był dzielny tak w słowach, jak i w czynach. (...) Sądził zaś, że bracia rozumieją, iż Bóg przez jego ręce daje

im wybawienie, ale oni nie zrozumieli. (...) [Bóg] wywiódł ich, czyniąc cuda i znaki” (Dz 7,22.25.36).

Drogi Ojczy, prowadź nas do poddania się, jak prowadziłeś Mojżesza w jego pasterskich latach. Wiemy, że możesz przez nas czynić znaki i cuda, kiedy żyjemy w mocy Ducha Świętego. Spraw, byśmy byli gotowi podążać tam, dokąd Ty prowadzisz. Dziękujemy Ci za Twoją boską moc.

• **Zostaliśmy stworzeni w Chrystusie do dobrych uczynków.**

„Jego bowiem dziełem jesteśmy, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, do których przeznaczył nas Bóg, abyśmy w nich chodzili” (Ef 2,10).

Panie, uczyni nas narzędziami w Twoich rękach dla zbawienia i błogosławieństwa naszych bliźnich. Wiemy, że spełnienie ewangelii zależy od tego pytania: Czy działam dla Boga przy pomocy moich ludzkich zdolności, czy Bóg działa przeze mnie przy pomocy swoich Boskich zdolności? Naucz nas, że nie możemy służyć Tobie o własnych siłach. Dziękujemy Ci za obietnicę, iż będziesz działał przez nas. Prosimy, błogosław dokonania, które dałeś nam do wykonania!

Dodatkowe intencje modlitewne

Dziękczynienie i chwała: Dziękujcie Bogu za konkretne błogosławieństwa i chwalcie Go za Jego dobroć.

Wyznanie: Poświęćcie kilka minut na osobiste wyznanie grzechów i podziękujcie Bogu za Jego przebaczenie.

Prowadzenie: Proście Boga o mądrość do sprostania bieżącym wyzwaniom i decyzjom.

Kościół: Proście Boga o błogosławieństwo dla waszego zboru, Kościoła krajowego i ogólnoswiatowego.

Lokalne intencje: Módlcie się w intencji członków zboru, ich rodzin i sąsiadów.

Słuchanie i reagowanie: Poświęćcie czas na słuchanie głosu Bożego i odpowiedzcie uwielbieniem lub pieśnią.

Proponowane pieśni: 76, 184, 479

Dzień 10.

Wspólne poszukiwanie duchowego ożywienia

„Nie dzięki mocy ani dzięki sile, lecz dzięki mojemu Duchowi to się stanie — mówi Pan Zastępów” (Za 4,6).

Co dalej? Trzy etapy duchowego restartu

Czy chcielibyście wspólnie doświadczyć duchowej odnowy jako zbor? Oto jeden z sugerowanych planów, który prowadzi do duchowego przebudzenia i nadziei dla zborów w Niemczech, Szwajcarii, Anglii, Tadżykistanie i Stanach Zjednoczonych. Ożywienie może się wydarzyć wszędzie, nawet w krajach zeświecczonych, jeśli ludzie stale poddają się Jezusowi i proszą o błogosławieństwo Ducha Świętego.

Módlcie się o to, by wasza rodzina czy grupa modlitewna doświadczyła duchowego „restartu” w tym roku. Ułóżcie plan, szukajcie wskazówek i wyznaczcie datę rozpoczęcia. Swoje pomysły musicie dostosować do waszej kultury, społeczności i potrzeb waszej grupy.

Przedstawimy tu przykład zboru adwentystycznego w Decatur w stanie Alabama, w Stanach Zjednoczonych.

1. Restart. Poświęćcie kilka tygodni czy miesięcy na usilne modlitwy o Ducha Świętego oraz studiowanie *Pisma Świętego* i ewentualnie krótkiej książki oferującej duchowe wskazówki.

Przygotowując się do wykładów ewangelizacyjnych, członkowie zboru w Decatur zaczęli się modlić razem przez trzydzieści minut każdego sobotniego poranka w zborze. Dzielili się wskazówkami w biuletynie zborowym, zachęcając do modlitwy, ożywienia i przyjęcia Ducha Świętego. Zorganizowali także seminarium poświęcone Duchowi Świętemu w dwa kolejne sobotnie popołudnia. Po seminarium rozdali niewielką książkę o duchowym ożywieniu i poprosili członków

zboru o przeczytanie jej w ciągu sześciu tygodni. (Wybrali *Steps to Personal Revival*. Można skorzystać także z książki *Droga do Chrystusa* albo lekcji biblijnych na temat duchowego ożywienia). Następnie podczas 10 Dni Modlitwy modlili się o ożywienie i Ducha Świętego oraz zorganizowali sobotę modlitwy i uwielbienia Boga.

2. Troska o więzi. Rozpocznijcie wstawienniczą modlitwę za pięć osób, które nie przyjęły jeszcze ewangelii. Nawiążcie łączność z nimi i podtrzymujcie przyjaźń szczerze, ale taktownie. W tym czasie możecie studiować kolejną książkę na temat modlitwy lub ożywienia duchowego. Rozważcie studiowanie dwójkami, aby nawzajem się wspierać i pogłębiać zrozumienie.

W tej drugiej fazie członkowie zboru w Decatur zaczęli w dwuosobowych grupach studiować książkę *40 Days: Prayers and Devotions to Prepare for the Second Coming*. W wyniku tego z coraz większą radością opowiadali innym o Jezusie. Jak sugeruje książka, członkowie zboru zaczęli się modlić za pięć osób, które nie przyjęły jeszcze Jezusa. Następnie nawiązali łączność z tymi osobami i przez jakiś czas podtrzymywali go. W wyniku tego wiele osób przyjęło chrzest, a błogosławieństwa stały się udziałem zarówno nowych wyznawców, jak i tych, którzy modlili się za nimi.

Do przemyślenia. Gdyby dziesięciu członków zboru modliło się za pięć osób każdy i podtrzymywało z nimi kontakt, mogliby pozyskać pięćdziesiąt osób, a te pozyskiwałyby następne. Pod koniec czterdziestu dni możecie zaprosić osoby, za które się modliliście, jako

specjalnych gości podczas sobotniego nabożeństwa. Zaprosicie te osoby do udziału w małej grupie (studiującej *Biblię*, uczącej się gotowania, zajmującej się ćwiczeniami fizycznymi, grupie dyskusyjnej lub innej zgodnej zainteresowaniami danej osoby). Możecie także zaprosić te osoby na spotkania ewangelizacyjne. Pamiętajcie, by uczestniczyć w spotkaniach wraz z nimi i tworzyć atmosferę akceptacji.

3. Dzielenie się. Każdy z wyznawców może zaprosić osoby, za które się modlił, do udziału w spotkaniach ewangelizacyjnych, studiowania *Biblii* w małych grupach i skorzystania z lekcji biblijnych. (Jeśli osoby te nie są jeszcze gotowe na osobiste lekcje biblijne, zaprosicie je do małej grupy odpowiadającej ich zainteresowaniom, takim jak ćwiczenia fizyczne, zdrowe gotowanie i inne).

Kiedy w zborze w Decatur zorganizowano spotkania ewangelizacyjne, członkowie zboru doświadczyli duchowego ożywienia i głębszej więzi z Jezusem. Duch Święty działał na serca zaproszonych gości i dziesięć osób przyjęło Jezusa, potwierdzając to przez przyjęcie chrztu (później dołączyło do nich jeszcze pięć osób). Wynikło z tego świadectwo mocy modlitwy! (Przykład zboru w Decatur został zaczerpnięty ze sprawozdania Elidy Meneses w czasopiśmie *Southern Tidings*).

Co może zrobić wasz zbor?

Módlcie się razem i planujcie działania waszego zboru. „Całe niebo działa, a aniołowie Boży czekają, by współdziałać z każdym, kto układa plany, by nieść dobrą nowinę o zbawieniu ludziom, za których umarł Chrystus. Aniołowie usługujący dziedzicom zbawienia mówią każdemu szczeremu chrześcijaninowi: «Macie dzieło do wykonania». «Idźcie (...) głóście ludowi (...) wszystkie

te słowa, które darzą życiem» (Dz 5,20)” (Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, t. 6, s. 433-434).

Bóg posyła was do świata z tą obietnicą: „Nie dzięki mocy ani dzięki sile, lecz dzięki mojemu Duchowi to się stanie — mówi Pan Zastępów” (Za 4,6).

Teksty biblijne do modlitwy

• Duch Święty tego dokona.

„Nie dzięki mocy ani dzięki sile, lecz dzięki mojemu Duchowi to się stanie — mówi Pan Zastępów” (Za 4,6).

Drogi Ojcze, Ty powiedziałeś nam, że powodzenie nie zależy od ludzkiego wysiłku. Przebaczone nam, że lekceważymy nasz brak mocy Ducha Świętego. Ożywno nas duchowo, abyśmy nie byli letnimi jak Laodycejczycy. Obudź nas, byśmy pracowali dla zbawienia bliźnich. Dziękujemy Ci za wieczną radość, którą nam obiecałeś.

Dodatkowe intencje modlitewne

Dziękczynienie i chwala: Dziękujcie Bogu za konkretne błogosławieństwa i chwalcie Go za Jego dobroć.

Wyznanie: Poświęćcie kilka minut na osobiste wyznanie grzechów i podziękujcie Bogu za Jego przebaczenie.

Prowadzenie: Proście Boga o mądrość do sprostania bieżącym wyzwaniom i decyzjom.

Kościół: Proście Boga o błogosławieństwo dla waszego zboru, Kościoła krajowego i ogólnoswiatowego.

Lokalne intencje: Módlcie się w intencji członków zboru, ich rodzin i sąsiadów.

Słuchanie i reagowanie: Poświęćcie czas na słuchanie głosu Bożego i odpowiedzcie uwielbieniem lub pieśnią.

Proponowane pieśni: 253, 263, 309

Sobotnia uroczystość

Zaplanujcie ostatnią sobotę 10 Dni Modlitwy jako świętowanie Bożej dobroci i potężnej mocy. Podzielcie się doświadczeniem ożywienia i wylania Ducha Świętego podczas minionych dziesięciu dni. Cieszcie się tym, czego Bóg dokonał, dokonuje i dokona dla was.

Potrzeby każdego zboru są szczególne, więc współpracujcie z lokalnymi liderami, by opracować szczegółowy plan dla waszego zboru. Oto kilka punktów, które możecie uwzględnić w nabożeństwie ostatniej soboty 10 Dni Modlitwy.

Temat

Poszukiwanie ożywienia duchowego przez Ducha Świętego.

Tekst przewodni

„Nie dzięki mocy ani dzięki sile, lecz dzięki mojemu Duchowi to się stanie — mówi Pan Zastępów” (Za 4,6).

Proponowane pieśni: 262, 285, 423

Pomysły do kazania

Niech pastor, starszy zboru lub inna osoba służąca jako lider modlitwy wygłosi krótkie kazanie o duchowym ożywieniu przez Ducha Świętego. Możecie wykorzystać następujące fragmenty *Biblii*:

- Łk 11,9-13 (prośenie o Ducha Świętego i otrzymanie Go)
- Dz 2 (wylanie Ducha Świętego na pierwszych chrześcijan)
- Rz 8 (życie według Ducha)

Ewentualnie wybrani uczestnicy programu 10 Dni Modlitwy mogą kolejno przedstawić 1-2 minutowe podsumowania poszczególnych dziesięciu tematów. Przedstawcie tytuł, tekst przewodni i najważniejsze myśli. (Zaplanujcie to starannie, aby podsumowania nie trwały dłużej niż 2 minuty. Większość osób wypowiada w ciągu minuty około 100 słów).

Jeszcze inną możliwością jest przedstawienie przez młodzież krótkich czytań biblijnych czy kazań dotyczących ożywienia przez Ducha Świętego. Młodzież może także pomóc w oprawie muzycznej i przedstawić świadectwa.

Dodatkowe pomysły programowe

- Świadectwa wysłuchanych modlitw
- Modlitwa w małych grupach
- Ogłoszenie przyszłych wydarzeń związanych ze wspólną modlitwą.
- Historia dla dzieci związana z modlitwą.
- Specjalny dobór muzyki.

Noc modlitwy

Rozważcie zorganizowanie całonocnego nabożeństwa modlitewnego w ramach 10 Dni Modlitwy. Na przykład, możecie rozpocząć o godzinie 18.00 i zakończyć o godzinie 6.00. Wybierzcie plan odpowiedni dla danej grupy.

Dlaczego noc modlitwy?

Nie ma nic „świętego” w odmawianiu sobie snu i modleniu się przez całą noc. Jednak noc może być jedynym czasem, kiedy zapracowani ludzie nie są zajęci i nie spieszą się. Sugerujemy, że waszym celem nie powinno być uczestniczenie w spotkaniu przez całą noc, ale modlenie się tak długo, aż przedstawiacie w modlitwie wszystkie intencje, jakie Bóg wam wskazuje.

Proponujemy, by nocne spotkanie modlitewne było prowadzone kolejno przez kilka osób. Co jakiś czas należy zrobić przerwę. Jako lider powinieneś wyczuć, kiedy przerwa jest potrzebna i kiedy przejść do kolejnej części modlitwy. Można także przeplatać modlitwę czytaniem Biblii. Można modlić się we wszystkich proponowanych intencjach albo tylko w wybranych z nich, w zależności od tego, co będzie lepsze dla danej grupy. Możesz dowolnie zmieniać kolejność proponowanego formatu spotkania.

Proponowany format nocy modlitwy

Rozpocznijcie sesją uwielbienia Boga. Chwalcie Boga w modlitwach i pieśniach.

Poświęćcie nieco czasu na wyznanie, upewniając się, że nic nie stoi na przeszkodzie, by Bóg was wysłuchał. Dajcie uczestnikom czas na prywatne wyznanie, a potem złożcie wspólne wyznanie win. Zachęćcie uczestników do osobistego wyznania prywatnych

grzechów i publicznego wyznania tylko tych win, które są znane innym. W Dn 9,1-19 czytamy o tym, jak Daniel wstawał się za swoim ludem i wyzwał publicznie grzechy ludu Bożego.

Módlcie się w intencji potrzeb osób uczestniczących w spotkaniu. Wielu ludzi cierpi i potrzebuje modlitwy albo zna kogoś, kto jej pilnie potrzebuje. Utwórzcie krąg, postawcie jedno krzesło w środku i zaproście osoby mające szczególne intencje, by przedstawiły je w modlitwie zajmując centralne miejsce. Niech dwie lub trzy dodatkowe osoby modlą się kolejno w intencji podanej w modlitwie przez tę osobę, powołując się przy tym na Boże obietnice.

Podzielcie grupę na dwie części. Niech kobiety i dziewczęta modlą się w jednym pomieszczeniu ze swoją liderką, a mężczyźni i chłopcy w innym pomieszczeniu ze swoim liderem. Wiele osobistych potrzeb nie może i nie powinno być znane ogółowi. W niektórych intencjach łatwiej jest modlić się z osobami tej samej płci.

Módlcie się w intencji potrzeb waszej społeczności i zboru, kiedy zgromadzenie znowu połączy się w całość. Poświęćcie także czas na **intencje modlitewne Kościoła ogólnoswiatowego** (wymienione w kolejnej części w materiale 10 Dni Modlitwy). Nie musicie wymienić wszystkich intencji. Możecie się podzielić na mniejsze grupy, z których każda będzie się modliła za inną część intencji z listy.

Módlcie się w intencji pięciu do siedmiu osób, za które modliliście się podczas tych dziesięciu dni.

Wybierzcie odpowiedni fragment *Biblii* i módlcie się jego słowami.

Zakończcie modlitwy uwielbieniem Boga i dziękczynieniem.

INTENCJE MODLITEWNE KOŚCIOŁA OGÓLNOŚWIATOWEGO

- Modlimy się za adwentystów cierpiących prześladowanie czy uwięzienie za wiarę.
- Prosimy o duchowe ożywienie wśród adwentystycznej młodzieży uczęszczającej do publicznych szkół i uczelni na całym świecie. Oby ci młodzi adwentyści stali się aktywnymi przedstawicielami Chrystusa.
- Modlimy się za 69 procent populacji świata, która nigdy dotąd nie dowiedziała się prawdy o Jezusie.
- Modlimy się za 62 miliony mieszkańców 28 miast byłego Związku Radzieckiego, do których nie dotarło jeszcze przesłanie adwentystyczne.
- Prosimy, powołaj odważnych misjonarzy gotowych działać pośród 746 grup ludzkich w 20 krajach Bliżniego Wschodu.
- Modlimy się o potężną rzeszę adwentystów, którzy będą służyć Bogu miłując bliźnich i dzieląc się ewangelią z ludźmi z innych kultur i religii.
- Panie, prosimy powołaj współczesnych waldejańskich studentów, którzy będą gotowi służyć Tobie w trudnych miejscach.
- Prosimy za 202 milionami ludzi w 41 miastach Wydziału Południowoazjatyckopacyficznego, do których nie dotarło jeszcze przesłanie adwentystyczne, aby mogli oni poznać Jezusa.
- Modlimy się w intencji działów szkoły sobotniej i ewangelizacji w zborach, by służyły z miłością społeczeństwu, oferując lekcje biblijne i osobistą ewangelizację.
- Modlimy się za Adwentystyczną Organizacją Pomocy i Rozwoju (AOPR) wychodzącą naprzeciw praktycznym potrzebom ludzi na całym świecie.
- Prosimy za 16 milionów ludzi w 6 miastach Wydziału Południowopacyficznego.
- Prosimy, by Duch Święty pomagał nam odkrywać, jak możemy dotrzeć do 406 milionów ludzi w 105 miastach Wydziału Północnoazjatyckopacyficznego.
- Prosimy, błogosław służbę adwentystycznego kapelanatu więziennego mobilizującego pastorów i wyznawców do działania dla uwięzionych.
- Panie, wspominamy naszych nauczycieli Szkoły Sobotniej. Pozwól im zrozumieć, jak ważna jest ich praca dla naszych dzieci.
- Panie, prosimy o Twoje prowadzenie dla licznych Ośrodków Wpływu, programów zdrowotnych i rodzinnych oraz drużyn harcerstwa adwentystycznego na świecie.
- Boże, prosimy byś pomógł nam miłować nowych wyznawców i opiekować się nimi.
- Panie, pokaż nam, jak wysłać więcej publikacji zawierających prawdę (drukowanych i elektronicznych) do społeczeństwa. Modlimy się, by ludzie czytali je i by Duch Święty przekonywał ich do biblijnej prawdy.
- Panie, prosimy o Twoją ochronę dla misjonarzy pracujących w niebezpiecznych miejscach.
- Prosimy, powołaj kolporterów-ewangelistów, studentów-wolontariuszy, pisarzy, specjalistów medialnych i darczyńców w celu głoszenia słów nadziei i życia.
- Modlimy się za adwentystyczne szkoły i uczelnie oraz uczniów i nauczycieli na całym świecie. Niech szkoły te zawsze uczą biblijnej prawdy i prowadzą młodych ludzi do misji i służby.
- Panie, daj nam mądrość, byśmy docierali do ludzi zeświecczonych, niezainteresowanych religią. Niech Twój Duch Święty przełamie mury otaczające serca tych, którzy żyją tylko dla doczesności.
- Błogosław nas, kiedy staramy się docierać do ludzi zniewolonych przez kult duchów, bałwochwalstwo i animistyczne wierzenia. Pomóż nam zrozumieć ich światopogląd i prowadzić ich do Zbawiciela.
- Panie, prosimy, natchnij adwentystów dnia siódmego na całym świecie, by modlili się jak nigdy dotąd o późny deszcz Ducha Świętego. Prosimy o wypełnienie tego, co obiecałeś w J1 2, Oz 6 i Dz 2.
- Modlimy się za 541 grup ludzkich w 18 krajach Wydziału Południowej Afryki i Oceanu Indyjskiego. Prosimy, prowadź tych ludzi do biblijnej prawdy.
- Wskaż nam, jak możemy wychodzić naprzeciw praktycznym i duchowym potrzebom uchodźców. Oby nasz Kościół był znany z miłości do wszystkich ludzi, bez względu na to, skąd pochodzą.

- Obyśmy wiernie i w pełni głosili trójanielskie poselstwo z Ap 14. Oby wszystkie nasze nauki były nakierowane na miłość i sprawiedliwość Chrystusa.
- Prosimy Cię, byś powołał miejskich misjonarzy zakładających zbory wśród 806 grup ludzkich w 20 krajach Wydziału Intereuropejskiego.
- Prosimy, wzbudź armię pracowników zakładających zbory wśród 948 grup ludzkich w 38 krajach Wydziału Środkowoamerykańskiego.
- Prosimy, naucz nas, jak głosić fundamentalne biblijne zasady wiary wyraźnie, twórczo i z autorytetem. Niech miłość Jezusa będzie sednem wszystkiego, w co wierzymy.
- Prosimy, byś przygotował młodych ludzi do zakładania zborów wśród 789 grup ludzkich w 9 krajach Wydziału Północnoamerykańskiego.
- Prosimy Cię, byś przygotował wolontariuszy do służby wśród 70 grup ludzkich na Polu Izraelskim.
- Prosimy, byś powołał misjonarzy medycznych zakładających zbory wśród 830 grup ludzkich w 11 krajach Wydziału Wschodniośrodkowoafrykańskiego.
- Prosimy, byś powołał bojowników modlitwy wstawiających się za 2568 grupami ludzkimi w 4 krajach Wydziału Południowoazjatyckiego.
- Prosimy, pozwól naszym rodzinom objawiać Twoją miłość w naszych domach i społeczeństwie. Prosimy Cię, byś wnosił zgodę w nasze rodziny, leczyl nadwątlone więzi, chronił słabszych przed przemocą i objawiał Twoją uświęcającą moc w pozornie beznadziejnych sytuacjach.
- Oby członkowie naszego Kościoła na całym świecie karmili się Słowem Bożym każdego dnia. Obyśmy przychodzili codziennie do Ciebie w osobistej modlitwie. Przypominaj nam, że bez Ciebie nic nie możemy uczynić.
- Prosimy Cię, byś powołał pielęgniarki i lekarzy do zakładania nowych zborów wśród 1978 grup ludzkich w 22 krajach Wydziału Zachodniośrodkowoafrykańskiego.
- Modlimy się za 49 milionów ludzi w 19 miastach Wydziału Transeuropejskiego, w których nie zostało jeszcze ogłoszone przesłanie adwentystyczne.
- Modlimy się za nasze dzieci. Prosimy, daj im siłę do odważnego opowiadania się za tobą wbrew przeciwnościom i naciskom otoczenia. Pomóż im dokonywać mądrych wyborów i trwać w prawdzie.
- Naucz nas iść za niesamolubnym przykładem Jezusa w zaspokajaniu codziennych potrzeb ludzi wokół nas. Przygotuj nas do służby w roli misjonarzy medycznych, wolontariuszy społecznych i przyjaciół potrzebujących.
- Panie, oby wielkie ożywienie pierwotnej pobożności poruszyło Twój Kościół w dniach ostatecznych. Obyśmy trwali w prawdzie, choćby świat miał się zawalić.
- Modlimy się za przywódców młodzieży na całym świecie, którzy wiernie przekazują dziedzictwo następnemu pokoleniu: naszą tożsamość w Chrystusie, naszą adwentystyczną misję oraz przywództwo w zborach.
- Modlimy się za młodymi ludźmi, którzy narażają się w służbie dla Pana w ramach inicjatyw Jeden Rok w Misji i Misja Kaleb.
- Panie, prosimy, ukaż nam Bożą strategię zdobywania Jerychów tego świata przy pomocy trójanielskiego poselstwa oraz prowadzenia osób takich jak Rachab w każdym mieście do zbawienia w Chrystusie.
- Panie, prosimy o uzdrowienie i pocieszenie dla milionów cierpiących z powodu chorób na całym świecie. Wskaż nam, jak możemy być Twoimi narzędziami, by błogosławić cierpiących i nieść nadzieję wylęknionym.

Obietnice, na które można powołać się w modlitwie

Obietnica Ducha Świętego

„Proście Pana o deszcz późnej pory deszczowej! Pan stwarza chmury burzowe i zsyła deszcz. On daje ludziom chleb, zieleń na polu” (Za 10,1).

„Jeśli więc wy, którzy jesteście źli, umiecie dobre dary dawać dzieciom swoim, o ileż bardziej Ojciec niebieski da Ducha Świętego tym, którzy go proszą” (Łk 11,13).

„Lecz Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pošle w imieniu moim, nauczy was wszystkiego i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem. (...) A On, gdy przyjdzie, przekona świat o grzechu i o sprawiedliwości, i o sądzie” (J 14,26; 16,8).

„Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto wierzy we mnie, ten także dokonywać będzie uczynków, które Ja czynię, i większe nad te czynić będzie; bo Ja idę do Ojca. I o cokolwiek prosić będziecie w imieniu moim, to uczynię, aby Ojciec był uwielbiony w Synu. Jeśli o co prosić będziecie w imieniu moim, spełnię to” (J 14,12-14).

„Nie dzięki mocy ani dzięki sile, lecz dzięki mojemu Duchowi to się stanie — mówi Pan Zastępów” (Za 4,6).

Obietnice wysłuchania modlitw przez Boga

„Jeśli we mnie trwać będziecie i słowa moje w was trwać będą, proście o cokolwiek byście chcieli, stanie się wam” (J 15,7).

„Przystąpmy tedy z ufnością odwagą do tronu łaski, abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźli łaskę ku pomocy w stosownej porze” (Hbr 4,16).

„Dlatego powiadam wam: Wszystko, o cokolwiek byście się modlili i prosili, tylko wierzcie, że otrzymacie, a spełni się wam” (Mk 11,24).

„I wzywaj mnie w dniu niedoli, Wybawię cię, a ty mnie uwielbisz!” (Ps 50,15).

„Nadto powiadam wam, że jeśli by dwaj z was na ziemi uzgodnili swe prośby o jakąkolwiek rzecz, otrzymają ją od Ojca mego, który jest w niebie” (Mt 18,19).

„I wszystko, o cokolwiek byście prosili w modlitwie z wiarą, otrzymacie” (Mt 21,22).

„I o cokolwiek prosić będziecie w imieniu moim, to uczynię, aby Ojciec był uwielbiony w Synu. Jeśli o co prosić będziecie w imieniu moim, spełnię to” (J 14,13-14).

„A w owym dniu o nic mnie pytać nie będziecie. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: O cokolwiek byście prosili Ojca w imieniu moim, da wam. Dotąd o nic nie prosiliście w imieniu moim; proście, a weźmiecie, aby radość wasza była zupełna” (J 16,23-24).

„Taka zaś jest ufność, jaką mamy do niego, iż jeżeli prosimy o coś według jego woli, wysłuchuje nas. A jeżeli wiemy, że nas wysłuchuje, o co prosimy, wiemy też, że otrzymaliśmy już od niego to, o co prosiliśmy” (1 J 5,14-15).

Obietnice mocy Bożej

„Czy jest cokolwiek niemożliwego dla Pana?” (Rdz 18,14).

„Jahwe będzie walczył za was, wy sami bądźcie spokojni” (Wj 14,14 BKR).

„U ludzi to rzecz niemożliwa, ale nie u Boga; albowiem u Boga wszystko jest możliwe” (Mk 10,27).

„Wierny jest ten, który was powołuje; On też tego dokona” (1 Tes 5,24).

„Wiem, że Ty możesz wszystko i że żaden twój zamysł nie jest dla ciebie niewykonalny” (Hi 42,2).

„Cóż tedy na to powiemy? Jeśli Bóg za nami, któż przeciwko nam? On, który nawet własnego Syna nie oszczędził, ale go za nas wszystkich wydał, jakżeby nie miał z nim darować nam wszystkiego?” (Rz 8,31-32).

„Bóg nie jest człowiekiem, aby nie dotrzymał słowa ani synem człowieczym, aby żałował. Czy On powiada, a nie czyni, i mówi, a nie spełnia?” (Lb 23,19).

„Czy nie wiesz? Czy nie słyszałeś? Bogiem wiecznym jest Pan, Stwórcą krańców ziemi. On się nie męczy i nie ustaje, niezgłębiona jest jego mądrość. Zmęczonemu daje siłę, a bezsilnemu moc w obfitości. Młodzieńcy ustają i mdleją, a pacholęta potykają się i upadają, lecz ci, którzy ufają Panu, nabierają siły, wzbijają się w górę na skrzydłach jak orły, biegną, a nie mdleją, idą, a nie ustają” (Iz 40,28-31).

Obietnice Bożego prowadzenia

„Czy nie przykazałem ci: Bądź mocny i mężny? Nie bój się i nie lękaj się, bo Pan, Bóg twój, będzie z tobą wszędzie, dokądkolwiek pójdziesz” (Joz 1,9).

„A oto Jam jest z tobą i będę cię strzegł wszędzie, dokądkolwiek pójdziesz, i przywiodę cię z powrotem do tej ziemi, bo nie opuszczę cię, dopóki nie uczynię tego, co ci przyrzekłem” (Rdz 28,15).

„Oto Ja posyłam anioła przed tobą, aby cię strzegł w drodze i zaprowadził cię na miejsce, które przygotowałem” (Wj 23,20).

„I będziecie tam szukać Pana, swego Boga. Znajdziesz go, jeżeli będziesz go szukał całym swoim sercem i całą swoją duszą” (Pwt 4,29).

„Wołaj do mnie, a odpowiem ci i oznajmię ci rzeczy wielkie i niedostępne, o których nie wiesz!” (Jr 33,3).

„Każda dolina niech będzie podniesiona, a każda góra i pagórek obniżone; co nierówne, niech będzie wyrównane, a strome zbocza niech się staną doliną! I objawi się chwała Pańska, i ujrzy to wszelkie ciało pospołu, gdyż usta Pana to powiedziały” (Iz 40,4-5).

„Pouczę ciebie i wskażę ci drogę, którą masz iść; Będę ci służył radą, a oko moje spocznie na tobie” (Ps 32,8).

„Pan sam pójdzie przed tobą i będzie z tobą. Nie zawiedzie i nie opuści cię; nie bój się więc i nie trwóż się!” (Pwt 31,8).

„Któryż to człowiek boi się Pana? Uczy go, jaką wybrać drogę” (Ps 25,12).

„Zaufaj Panu z całego swojego serca i nie polegaj na własnym rozumie! Pamiętaj o Nim na wszystkich swoich drogach, a On prostować będzie twoje ścieżki!” (Prz 3,5-6).

„Gdy głodnemu podasz swój chleb i zaspokoisz pragnienie strapionego, wtedy twoje światło wzejdzie w ciemności, a twój zmierzch będzie jak południe, i Pan będzie cię stale prowadził i nasyci twoją duszę nawet na pustkowiach, i sprawi, że twoje członki odzyskają swoją siłę, i będziesz jak ogród nawodniony i jak źródło, którego wody nie wysychają” (Iz 58,10-11).

„I zanim zawołają, odpowiem im, i podczas gdy jeszcze będą mówić, Ja już ich wysłucham” (Iz 65,24).

Obietnice przemiany serca

„I dam im serce, aby mnie poznali, że Ja jestem Pan. I będą mi ludem, a Ja będę im Bogiem, bo nawrócą się do mnie całym swoim sercem” (Jr 24,7).

„I obrzeże Pan, Bóg twój, twoje serce i serce twego potomstwa, abyś miłował Pana, Boga twego, z całego serca twego i z całej duszy twojej, abyś żył” (Pwt 30,6).

„I dam wam serce nowe, i ducha nowego dam do waszego wnętrza, i usunę z waszego ciała serce kamienne, a dam wam serce mięsiste” (Ez 36,26).

„Ten, który rozpoczął w was dobre dzieło, będzie je też pełnił aż do dnia Chrystusa Jezusa” (Flp 1,6).

„Tak więc, jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; stare przeminęło, oto wszystko stało się nowe” (2 Kor 5,17).

„Z Chrystusem jestem ukrzyżowany; żyję więc już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus; a obecne życie moje w ciele jest życiem w wierze w Syna Bożego, który mnie umiłował i wydał samego siebie za mnie” (Ga 2,20).

„A sam Bóg pokoju niechaj was w zupełności poświęci, a cały duch wasz i dusza, i ciało niech będą zachowane bez nagany na przyjście Pana naszego, Jezusa Chrystusa. Wierny jest ten, który was powołuje; On też tego dokona” (1 Tes 5,23-24).

Obietnice przebaczenia

„I ukorzy się mój lud, który jest nazwany moim imieniem, i będą się modlić, i szukać mojego oblicza, i odwrócą się od swoich złych dróg, to Ja wysłucham z niebios, i odpuszczę ich grzechy i ich ziemię uzdrowię” (2 Krn 7,14).

„Ty bowiem, Panie, jesteś dobry i przebaczasz, i jesteś wielce łaskawy dla wszystkich, którzy cię wzywają” (Ps 86,5).

„A gdy stoicie i zanosicie modlitwy, odpuszczajcie, jeśli macie coś przeciwko komu, aby i Ojciec wasz, który jest w niebie, odpuścił wam wasze przewinienia” (Mk 11,25).

„Bądźcie jedni dla drugich uprzejmi, serdeczni, odpuszczając sobie wzajemnie, jak i wam Bóg odpuścił w Chrystusie” (Ef 4,32).

„Jeśli wyznajemy grzechy swoje, wierny jest Bóg i sprawiedliwy i odpuści nam grzechy, i oczyści nas od wszelkiej nieprawości” (1 J 1,9).

„Chodźcie więc, a będziemy się prawować — mówi Pan! Choć wasze grzechy będą czerwone jak szkarłat, jak śnieg zbieleją; choć będą czerwone jak purpura, staną się białe jak wełna” (Iz 1,18).

„Ja, jedynie Ja, mogę przez wzgląd na siebie zmasać twoje przestępstwa i twoich grzechów nie wspomnę” (Iz 43,25).

„Odpuszczę bowiem ich winę, a ich grzechu nigdy nie wspomnę” (Jr 31,34).

„W nim mamy odkupienie przez krew jego, odpuszczenie grzechów, według bogactwa łaski jego” (Ef 1,7).

Obietnice zwycięstwa nad grzechem

„Bo wszystko, co się narodziło z Boga, zwycięża świat, a zwycięstwo, które zwyciężyło świat, to wiara nasza” (1 J 5,4).

„Ale w tym wszystkim zwyciężamy przez tego, który nas umiłował” (Rz 8,37).

„Bogu niech będą dzięki, który nam daje zwycięstwo przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa” (1 Kor 15,57).

„Nie bój się, bom Ja z tobą, nie lękaj się, bom Ja Bogiem twoim! Wzmocnię cię, a dam ci pomoc, podeprę cię prawicą sprawiedliwości swojej” (Iz 41,10).

„Przede wszystkim, weźcie tarczę wiary, którą będziecie mogli zgasić wszystkie ogniste pociski złego” (Ef 6,16).

„Z Chrystusem jestem ukrzyżowany; żyję więc już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus; a obecne życie moje w ciele jest życiem w wierze w Syna Bożego, który mnie umiłował i wydał samego siebie za mnie” (Ga 2,20).

„Bóg to według upodobania sprawia w was i chcenie i wykonanie” (Flp 2,13).

„Mówię więc: Według Ducha postępujcie, a nie będziecie pobłażali żądzy cielesnej” (Ga 5,16).

„Bóg pokoju rychło zetrze szatana pod stopami waszymi. Łaska Pana naszego, Jezusa, niechaj będzie z wami” (Rz 16,20).

„Nie przypodobujcie się temu światu, ale się przemieńcie przez odnowienie umysłu waszego na to, abyście doświadczyli, która jest wola Boża dobra, przyjemna i doskonała” (Rz 12,2 BG).

„Nie miłujcie świata ani tych rzeczy, które są na świecie. Jeśli kto miłuje świat, nie ma w nim miłości Ojca” (1 J 2,15).

Obietnice uzdrowienia

„Jeżeli pilnie słuchać będziesz głosu Pana, Boga twego, i czynić będziesz to, co prawe w oczach jego, i jeżeli zważać będziesz na przykazania jego, i strzec będziesz wszystkich przepisów jego, to żadną chorobą, którą dotknąłem Egipt, nie dotknę ciebie, bom Ja, Pan, twój lekarz” (Wj 15,26).

„Póki będą trwać dni twoje, słychać będzie moc twoja” (Pwt 33,25).

„Błogosław, duszo moja, Panu i nie zapominaj wszystkich dobrodziejstw jego! On odpuszcza wszystkie winy twoje, lecz wszystkie choroby twoje. On ratuje od zguby życie twoje; on wieńczy cię łaską i litością. On nasycy dobrem życie twoje, tak iż odnawia się jak u orła młodość twoja” (Ps 103,2-5).

„Nie uważaj się sam za mądrego, bój się Pana i unikaj złego! To wyjdzie na zdrowie twojemu ciału i odświeży twoje kości” (Prz 3,7-8).

„Wzgardzony był i opuszczony przez ludzi, mąż boleści, doświadczony w cierpieniu jak ten, przed którym zakrywa się twarz, wzgardzony tak, że nie zważaliśmy na Niego. Lecz on nasze choroby nosił, nasze cierpienia wziął na siebie. A my mniemaliśmy, że jest zraniony, przez Boga zbity i umęczony. Lecz on zraniony jest za występki nasze, starty za winy nasze. Ukarany został dla naszego zbawienia, a jego ranami jesteśmy uleczeni” (Iz 53,3-5).

„Uzdrow mnie, Panie, a będę uzdrowiony, wybaw mnie, a będę wybawiony, gdyż Ty jesteś chwałą moją!” (Jr 17,14).

„Bo spowoduję, że zabliznią się twoje rany i ulecę cię z twoich ciosów — mówi Pan” (Jr 30,17).

„Oto Ja sprawię, że zabliznią się ich rany i ulecę je; ulecę ich i obdarzę ich trwałym pokojem i bezpieczeństwem” (Jr 33,6).

„Ale dla was, którzy boicie się mojego imienia, wszędzie słońce sprawiedliwości z uzdrowieniem na swoich skrzydłach. I będziecie wychodzić z podskakiwaniem, jak cielęta wychodzące z obory” (Ml 3,20).

„Choruje kto między wami? Niech przywoła starszych zboru i niech się modlą nad nim, namaściwszy go oliwą w imieniu Pańskim. A modlitwa płynąca z wiary uzdrowi chorego i Pan go podźwignie; jeżeli zaś dopuścił się grzechów, będą mu odpuszczone” (Jk 5,14-15).

Obietnice siły do pełnienia woli Bożej

„Oczekujże Pana, wzmacniaj się, a on utwierdzi serce twoje; przeto oczekuj Pana” (Ps 27,14 BG).

„Dlatego nie upadamy na duchu; bo choć zewnętrzny nasz człowiek niszczeje, to jednak ten nasz wewnętrzny odnawia się z każdym dniem. Albowiem nieznacny chwilowy ucisk przynosi nam przeogromną obfitość wiekuiestej chwały, nam, którzy nie patrzymy na to, co widzialne, ale na to, co niewidzialne; albowiem to, co widzialne, jest doczesne, a to, co niewidzialne, jest wieczne” (2 Kor 4,16-18).

„Czynić dobrze nie ustawajmy, albowiem we właściwym czasie żąć będziemy bez znużenia” (Ga 6,9).

„Wszystko mogę w tym, który mnie wzmacnia, w Chrystusie” (Flp 4,13).

„Bóg to według upodobania sprawia w was i chcenie i wykonanie” (Flp 2,13).

„Lecz powiedział do mnie: Dostyc masz, gdy masz łaskę moją, albowiem pełnia mej mocy okazuje się w słabości. Najchętniej więc chlubić się będę słabościami, aby zamieszkała we mnie moc Chrystusowa” (2 Kor 12,9).

Obietnice dla świadków Boga

„Nie trwóście się i nie lękajcie się! Czy wam tego już dawno nie opowiedziałem i nie zwiastowałem? I wy jesteście moimi świadkami. Czy jest bóg oprócz mnie? Nie, nie ma innej opoki, nie znam żadnej” (Iz 44,8).

„Powstań, zajaśnij, gdyż zjawiła się twoja światłość, a chwała Pańska rozblęła nad tobą” (Iz 60,1).

„A wszystko to jest z Boga, który nas pojednał z sobą przez Chrystusa i poruczył nam służbę pojednania” (2 Kor 5,18).

„Na to rzekł do mnie Pan: Nie mów: Jestem jeszcze młody! Bo do kogokolwiek cię poślę, pójdziesz i będziesz mówił wszystko, co ci rozkażę” (Jr 1,7).

„Weźmiecie moc Ducha Świętego, kiedy zstąpi na was, i będziecie mi świadkami w Jeruzolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi” (Dz 1,8).

„Jesteście rodem wybranym, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem nabytym, abyście rozgłaszali cnoty tego, który was powołał z ciemności do cudownej swojej światłości” (1 P 2,9).

„Chrystusa Pana poświęcajcie w sercach waszych, zawsze gotowi do obrony przed każdym, domagającym się od was wytłumaczenia się z nadziei waszej” (1 P 3,15).

Wyzwanie ewangelizacyjne 10 Dni Modlitwy

Jezus wzywa nas nie tylko do modlitwy, ale także służenia duchowym i fizycznym potrzebom bliźnich. „Albowiem łaknąłem, a daliście mi jeść, pragnąłem, a daliście mi pić, byłem przychodniem, a przyjęliście mnie, byłem nagi, a przyodzialiście mnie, byłem chory, a odwiedzialiście mnie, byłem w więzieniu, a przychodziliście do mnie” (Mt 25,35-36).

W książce *Śladami Wielkiego Lekarza* czytamy: „Musimy prowadzić podwójne życie — życie rozważli i działania oraz życie cichej modlitwy i poważnej pracy” (Ellen G. White, *Śladami Wielkiego Lekarza*, Warszawa 2009, wyd. VI, s. 383). Przyjęliśmy tak wielką miłość naszego Zbawiciela, więc naszym przywilejem jest ukazywać ją przyjacielom, sąsiadom i nieznanym potrzebującym pomocy.

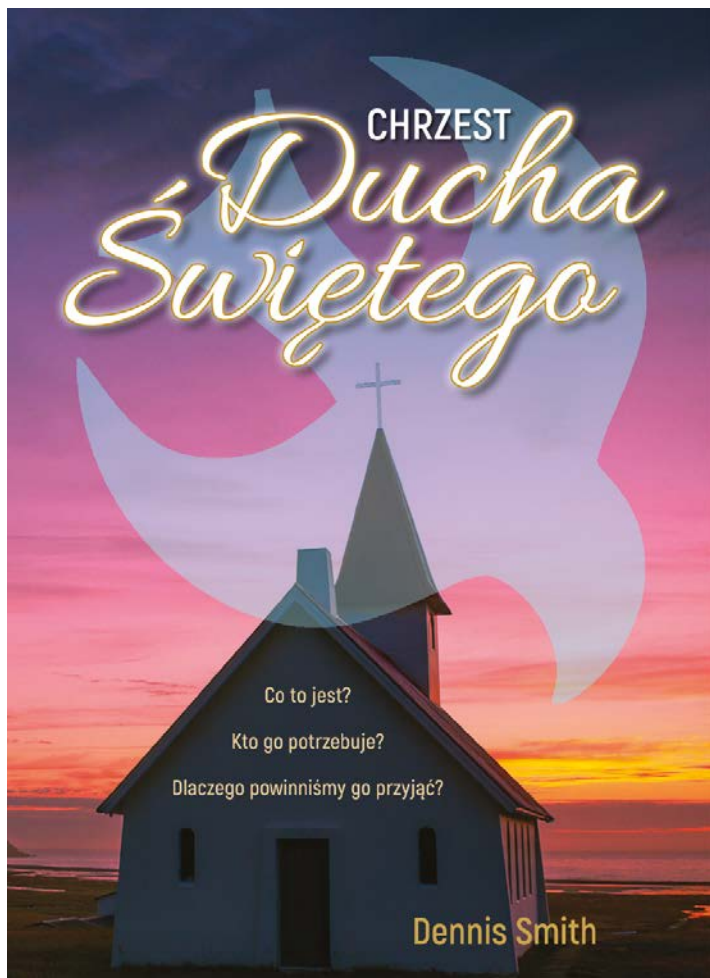
Zachęcamy ciebie i twój zbor, byście pytali Boga w modlitwie, jak możecie docierać do innych po 10 Dniach Modlitwy. Wybierzcie jedno lub więcej zadań, wybierzcie dzień i stańcie się dłońmi i stopami Jezusa. Przygotowując się do działania nie zapominajcie o modlitwie. „Osobista praca dla bliźnich powinna być poprzedzona solidną osobistą modlitwą, bowiem potrzeba wielkiej mądrości, by zrozumieć sztukę ratowania dusz. Zanim nawiążecie łączność z ludźmi, nawiążcie łączność z Chrystusem. U tronu niebiańskiej łaski uzyskacie przygotowanie do usługiwania ludziom” (Ellen G. White, *Prayer*, s. 313).

Poniżej znajduje się lista sposobów, w jakie możesz pomagać innym. Wybierz z niej to, co pasuje do potrzeb ludzi, którym służysz. Oczywiście możesz uwzględnić także sposoby nie wymienione w tej liście.

- Ugotuj posiłek dla chorej osoby.
- Zaprosz sąsiada lub współpracownika na spotkanie społeczne.

- Podaruj żywność bezdomnej osobie.
- Podaruj innym odzież takiej jakości, jaką sam chciałbyś otrzymać.
- „Adoptuj” starszą osobę. Odwiedzaj ją regularnie i pomagaj w zakupach, obowiązkach domowych, gotowaniu i pracy w ogrodzie.
- Upiecz dobry chleb i podaruj bochenek sąsiadom.
- Pomóż przygotować projekt społeczny wraz z sąsiadami.
- Zaoferuj opiekę nad chorą lub niepełnosprawną osobą, dając czas na odpoczynek opiekunowi.
- Zaangażuj się w projekt społeczny wraz z sąsiadami.
- Zapoznaj się lepiej z nowymi sąsiadami zapraszając ich na posiłek. Niech poczują się mile widziani w sąsiedztwie.
- Zrób solidne zakupy i przekaż je potrzebującej rodzinie.
- Podaruj potrzebującym swoje stare okulary.
- Zaoferuj udzielanie lekcji biblijnych.
- Odwiedź ludzi w domu opieki.
- Podaruj pieniądze na utrzymanie ubogiemu studentowi.
- Zbierz odzież dla potrzebujących. Możesz założyć bank odzieży w zborze i służyć w ten sposób potrzebującym.
- Podaruj swój stary laptop lub inny sprzęt elektroniczny.
- Podaruj używany samochód.
- Zorganizuj targi zdrowego stylu życia.
- Wyślij kartę z pozdrowieniami dla osób odbywających wyrok więzienia.
- Zorganizuj serię wykładów ewangelizacyjnych.
- Zatelefonuj do sąsiadów i zapytaj o samopoczucie.
- Podaruj komuś dobrą książkę.
- Rozdaj broszury o tematyce biblijnej.
- Zaprosz kogoś do przyjęcia Jezusa jako Zbawiciela i Pana.
- Zorganizuj kurs zdrowego gotowania.
- Zrealizuj projekt „Literatura 28”. W ciągu tygodnia podaruj komuś jedną książkę. W następnym tygodniu podaruj dwie książki. W trzecim tygodniu — trzy książki. Kontynuuj aż rozdasz 28 książek.
- Podaruj żywność komuś, kto niedawno stracił bliską osobę.
- Odwiedź osoby przebywające w szpitalu, wesprzyj je i zaoferuj pomoc.
- Czytaj *Biblię* starszym osobom.
- Odwiedź dzieci w domu dziecka i zaoferuj pomoc opiekunom.
- Załóż kółko krawiectwa, dziergania na drutach lub szydełkowania w celu przygotowania odzieży dla potrzebujących.
- Czytaj *Biblię* niedowidzącym lub niewidomym.
- Zorganizuj całonocne spotkanie młodzieży u siebie w domu.
- Zgłoś się jako wolontariusz do pomocy w schronisku dla bezdomnych.
- Podaruj książki dla dzieci w domu dziecka lub osób przebywających w schronisku dla bezdomnych.
- Zaprosz dzieci i młodzież ze zboru w odwiedziny u starszych ludzi. Przygotujcie program artystyczny dla nich.
- Zaplanuj dzień zabaw i gier dla dzieci specjalnej troski i ich rodzin.
- Zorganizuj dzień sprzątnięcia otoczenia w lokalnej społeczności.
- Załóż klub zdrowego życia w zborze. Zaprosz na spotkania przyjaciół i sąsiadów.
- Zaprosz znajomych na prezentację wykładów ewangelizacyjnych. Oglądając i słuchając wraz z nimi, módl się, by Duch Święty przemawiał do ich serc.
- Stwórz własny projekt ewangelizacyjny.

Więcej materiałów na temat ewangelizacji znajdziesz na stronie internetowej www.revivalandreformation.org/resources/witnessing.

ZAPROJEKTUJ SWOJE ŻYCIE NA NOWO!

Czy w duchowym życiu można popaść w rutynę?

O tak..., i to jaką!

Każdemu grozi religijne postępowanie według utartych szablonów prowadzące do zaniku duchowego rozwoju.

Książka przedstawia biblijne spojrzenie na zagadnienie chrztu Ducha Świętego i korzyści płynące z otrzymania tego daru. Ukazuje, jak w krótkim czasie można pozwolić Duchowi Świętemu zaprojektować swe życie na nowo. Dobitnie wyjaśnia, dlaczego chrześcijanin powinien otrzymać to szczególne napełnienie Duchem Świętym, jeżeli pragnie odnieść duchowe zwycięstwa.

Sprawdzone rady zawarte w książce pozwolą ci osiągnąć życie, które nabierze sensu, niezłomności i mocy!

Pastor Dennis Smith od ponad czterdziestu lat aktywnie służy Kościołowi, piastując różne urzędy. W języku polskim ukazała się jego bestsellerowa książka pt. *40 dni, które zmienią twoje życie*.

Kościół adwentystyczny niczego nie potrzebuje tak bardzo jak autentycznego duchowego ożywienia. Nie ma nic ważniejszego dla przywódców, pastorów i szeregowych wyznawców Kościoła niż wspólne dążenie do tego ożywienia.

W tej książce pastor Mark Finley zaprasza cię do otwarcia serca i umysłu w modlitwie. Ożywienie zawsze zaczyna się od jednej osoby, która w modlitwie, na kolacjach, przychodzi do Boga.

Ty też możesz być tą osobą, którą Bóg posłuży się, by dokonać wylania Ducha Świętego na twoją rodzinę, zbór i świat. Czytając tę książkę, módl się w głębi serca: „Panie, ożyw nas ponownie”.

Zamówienia na publikację prosimy kierować pod adresem:

Dział Handlowy Wydawnictwa „Znaki Czasu”, ul. Foksal 8/3, 00-366 Warszawa, tel. 22-331-98-00

e-mail: kontakt@znakiczasu.pl, księgarnia internetowa: sklep.znakiczasu.pl

Ellen G. White

Wylanie deszczu wieczornego

Pismo Święte w różnorodny sposób przedstawia dzieło Ducha Świętego. Jednym ze szczególnych przejawów Jego wpływu jest porównanie go do wczesnego i późnego deszczu opisanego w Księdze Joela oraz w Księdze Dziejów Apostolskich. Duch Święty podczas wczesnego deszczu oczyszcza ludzi wierzących z cielesności i przemienia ich charakter, czyniąc go doskonałym w Chrystusie. Ta przemiana winna dokonać się, zanim nadejdzie deszcz późny w postaci zesłania Ducha Świętego tuż przed powtórным przyjściem Chrystusa na ziemię. Jaka rolę Ty masz do odegrania w tym procesie? O tym właśnie jest ta publikacja.

FERNANDO CHAIJ

PRZYGOTOWANIE *na* KRYZYS WIEKÓW

Przeludnienie, kryzysy ekonomiczne, niepokoje społeczne, fundamentalizm religijny, dewastacja środowiska, katastrofa klimatyczna — czy to wszystko można zaliczyć do szybko następujących po sobie finalnych wydarzeń? Ile czasu pozostało jeszcze do długo oczekiwanego powrotu Chrystusa? Jakie wstrząsające zmiany nastąpią w Kościele adwentystów, zanim dojdzie do wylania mocy Ducha Świętego? Na podstawie fragmentów Biblii oraz pism Ellen G. White książka przedstawia w porządku chronologicznym dramatyczne wypadki prowadzące do powtórnego przyjścia Chrystusa. Jest to przejrzysta prezentacja wydarzeń czasów końca mająca być wskazówką dla ludu adwentystycznego przygotowującego się na spotkanie z Panem.

Zamówienia na publikację prosimy kierować pod adresem:

Dział Handlowy Wydawnictwa „Znaki Czasu”, ul. Foksal 8/3, 00-366 Warszawa, tel. 22-331-98-00

e-mail: kontakt@znakiczasu.pl, księgarnia internetowa: sklep.znakiczasu.pl